

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură

Anul XI, Nr. 533

Vineri 2 Octombrie 1959

8 pagini 25 bani

Organizațiile sindicale

În noul an școlar

În școlile patriei noastre, educatoarele, învățătorii, profesorii și ceilalți muncitori din învățămînt și-au reincept activitatea didactică cu dorința de a obține noi succese în opera de instruire și educare a tineretului școlar, de răspîndire a culturii în masele populare.

Pentru ca ei să poată îndeplini în cele mai bune condiții sarcinile complexe care le stau în față, organizațiile sindicale din școli sînt chemate să le acorde un ajutor susținut. Ele au datoria să participe la elaborarea planului general de activitate al școlii, să organizeze studierea și valorificarea experienței încântate a cadrelor didactice, să le mobilizeze și să le ajute pe acestea în ridicarea nivelului predării, în îmbunătățirea muncii educative.

Aceasta reprezintă însă numai una din laturile activității organizațiilor sindicale în domeniul sprijinirii muncii profesionale a învățătorilor și profesorilor. O altă latură privește datoria lor de a asigura condiții pentru ca fiecare membru de sindicat să se dezvolte din punct de vedere profesional. Ele se vor îngriji să existe materialul documentar necesar la îndemina fiecărui învățător și profesor, ca acestora să li se asigure timpul necesar studiului și ajutorul colectivului. Organizațiile sindicale trebuie să aibă în grijă ca să nu existe nicio piedică în calea perfecționării profesionale a pedagogilor.

În anul școlar trecut multe comitete de instituție din școli au desfășurat o activitate rodnică pentru sprijinirea activității profesionale a cadrelor didactice. Ele au inițiat discuții pe teme pedagogice, interese, tențe la lecții, conferințe și simpozioane, constăturii de muncă menite să lămurească unele probleme privind conținutul și metoda predării, să dezbată experiența pedagogică, să ajute cadrele didactice tinere în ridicarea măiestriei lor pedagogice. Organizația sindicală de bază de la Școala elementară nr. 40 din raionul Tudor Vladimirescu din Capitală, de exemplu, desfășurînd un larg schimb de experiență, a dat un sprijin eficient învățătorilor și profesorilor, care au înregistrat la sfîrșitul anului școlar rezultate bune și foarte bune. Comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din orașul Galați (președinte tov. Uța Alexiu) a organizat pentru cadrele didactice cicluri de conferințe pe teme privind educația patriotică a elevilor, logarea predării de viață etc., iar comitetul sindical din Rimnicu Vilcea (președinte tov. Ioan Crăciun) s-a ocupat în mod special de organizarea interesistențelor și a constăturilor de muncă.

În anul școlar trecut au existat însă și organizații sindicale care au neglijat obligațiile ce le revin în domeniul sprijinirii profesionale a membrilor lor. De cele mai multe ori acestea s-au mulțumit să înscrie în

planul de activitate cîteva acțiuni alese la întimplare și insuficient gîndite și care, pînă la urmă, n-au fost îndeplinite nici măcar parțial. Așa au lucrat, de exemplu, organizațiile sindicale de la școlile elementare de 7 ani nr. 136, 129 din raionul Lenin sau Școala de 7 ani nr. 35 din raionul 1 Mai.

Este important ca acum, cînd organizațiile sindicale își întocmesc planurile de activitate pentru anul școlar în curs, să se aibă în vedere ca acțiunile în sprijinul muncii profesionale a membrilor de sindicat să pomească de la problemele pe care le ridică activitatea de zi cu zi a acestora, care răspund unor necesități reale ale învățămîntului din școala respectivă. De asemenea ele se vor îngriji ca aceste acțiuni să nu rămînă literă moartă în planurile de muncă. Preocuparea organizațiilor sindicale pentru problemele profesionale trebuie să fie apreciată, în adunările generale în care se prezintă dările de seamă trimestriale, după rezultatele pe care membrii de sindicat le obțin în munca la clasă și în cea culturală.

Acum, la începutul anului școlar, colectivele de pedagogi trebuie să-și organizeze astfel activitatea încît să facă față tuturor sarcinilor ce le revin atît pe linia muncii profesionale, cît și pe aceea a activităților social-culturale. De această organizare, de felul cum se distribuie sarcinile fiecărui membru de sindicat din școală depind în mare măsură rezultatele activității. Pentru a ilustra cît de importantă este această problemă ne vom referi la cîteva exemple. În anii școlari trecuți, la Școala medie „Matei Basarab” din Capitală, dintr-un colectiv de peste 40 de cadre didactice o mare parte nu aveau, în afara obligațiilor la catedră, nici o altă sarcină profesională sau culturală, în timp ce 4,5 învățători și profesori erau supraangajați în fel și fel de obligații profesionale și obștești. Există și acum situații cînd un învățător sau profesor din mediul sătesc este în același timp director de școală sau diriginte, director de cămin cultural, responsabil al unui cerc pedagogic, activist în diferite organizații de masă, dirijor al corului sătesc, responsabil al colectivului de conferințieri, delegat al S.R.S.C. etc. Este evident că în aceste condiții el nu va reuși să se achite mulțumitor de toate aceste sarcini, că nu va avea timp pentru a-și pregăti lecțiile, că nu va putea să se țină la curent cu lucrările de specialitate și ideologice care apar și pe care conștiința lui cetățenească și profesională îl obligă să le citească.

Organizația sindicală din școală are datoria de a se în-

Eleve din anul III al Școlii de meserii din Cluj în timpul lucrărilor practice de croitorie.

O școală nouă ca atîtea altele

Case noi se înșiră ca mărgelile pe firul drept al străzilor. Mai la margine, acolo unde s-a mulat zgomotul propriu marilor șantiere, cresc văzînd cu ochii altele vile, alte blocuri, se conturează pe locul vechilor mairane străzi noi. Ronduri cu peluși și mușcată roșie, trotuare nelede și îngrijite au închis pentru totdeauna gurile gropilor de odinioară.

Acolo unde azi e periferia, iar miine poate inima cartierului, se află școala medie „C. A. Rosetti”, școală nouă. Linii simple și clare vin să dea eleganță acestui lăcaș al culturii în care s-a adunat toată tinerețea tînrului cartier Floreasca.

„S-a topit de mult larma recreației. Elevii sînt împreună cu profesorii la lecție. Uneori răzbat prin ferestrele deschise cîte o întrebare școlărească, anume parcă să dea răspuns trecătorului care mai stă la îndoaia: „s-a și deschis școala cea nouă?” Cîteva trepte, o ușă cu geamuri enorme, și iată-mă în holul școlii. Un miros plăcut de var proaspăt te înțîmpină o dată cu tîmra oacheșă de la poartă, care nici nu te lasă să te dezmeticești:

— Pe cine căutați?
Prin ferestrele mari ale coridoarelor soarele a stat parcă să-și reverse toată lumina. Razele lui tomatice se joacă pe uși, pe pereți, pe basmaua albă a femeii care cu mișcări îndemnatice, șterge de zor culoarele.

Tocmai sună. Chipuri vesele se arată din toate părțile.

— Poștiți să vedeți clasele, ne invită tovarășul director.

Am acceptat cu plăcere și curiozitate, amintindu-mi de spusele elevei care mă asigură, cu cîteva zile înainte, că în clasa lor totul e nou.

În adevăr, în clase sînt bănci noi, catedre noi, făcute din plăci aglomerate din lemn — și ele un produs nou al tinereții noastre industriale. Și tablele sînt noi, și cuiele, și mesele laboratoarelor, ale atelierelor. Colectivul e și el nou...

— Colectivul școlii noastre este de două ori nou — subliniază tovarășul director. Mai tîrziu pentru faptul că este format din oameni de tip nou, care își dovedesc zi de zi devotamentul față de școală, adeviziunea față de tot ce duce mereu înainte viața noastră nouă. 11.000 ore de muncă voluntară efectuate de elevi la construcția școlii, 2.000 de ore efectuate de către profesori și părinți — iată doar ceva din ceea ce cu drag au dat ei școlii.

— Prin ce mai socotiți nou colectivul dumneavoastră?

— Să vă spun. Clasele I—VIII sînt în întregime formate din copii care locuiesc în cartierul Floreasca și care au învățat pînă acum în alte școli — mai îndepărtate de locuințele lor. În clasele mari au venit de asemenea numeroși elevi din cartier. Ei s-au adăugat celor proveniți de la Școala medie nr. 34 mutată în acest local, schimbînd de fapt componența fostelor colective. Așa că astăzi în toate clasele se încheagă colective noi.

— Un proces care se desfășoară de la sine?

— Firește că nu, mă asigură tovarășul director. O răspundere mare au în această privință cadrele didactice. Fiecare profesor și învățător, fiecare diriginte este preocupat în momentul de față să-și cunoască cît mai bine elevii, clasa, să-i ajute pe copii ca ei înșiși să se cunoască între ei, să se apropie.

— Aceasta în ce privește

colectivele pe clase. Dar pe școală?

— Pe școală, noi directorii, ajutați de organizația de partid, depunem eforturile principale pentru a închea întregul colectiv. În unitatea noastră lucrează, alături de profesori tineri cu mai puțină experiență pedagogică, cadre în vîrstă, bine pregătite profesional. Entuziasmul unora și priceperea celorlalți, dorința tuturor de a face din școala noastră o unitate fruntașă sînt elementele solide pe care se sprijină eforturile celor din conducere pentru a închea un puternic colectiv în școală.

Am ajuns în curte. Un spațiu imens pus la dispoziția elevilor. Pe porțiunea asfaltată copiii se joacă, sar coarda, se zbenguie. O bună parte din curte este semănată cu iarbă, plantată cu flori.

— Colo va fi terenul sportiv, dincolo lotul experimental...

— Se construiește încă ceva?

— E sala de festivități, mă lămurește directorul. Nu peste mult va fi pusă și ea în funcțiune.

O vizită. Spațioasă, avînd scenă, cabine pentru „actori”. Aflăm că va fi înzestrată cu două aparate de proiecție, copiii și cadrele didactice avînd posibilitatea să vizioneze cu regularitate filme.

...O școală nouă cu clase luminoase, laboratoare și atelieri înzestrate cu cele necesare, cu sală modernă de festivități. O școală la care peste tot cîtești grija pentru condițiile de muncă ale celor mici și ale celor ce se ocupă de instruirea lor.

O școală nouă, de fapt ca atîtea altele în țara noastră. Situată într-un cartier nou, și ei ca atîtea altele, azi, în țara noastră...

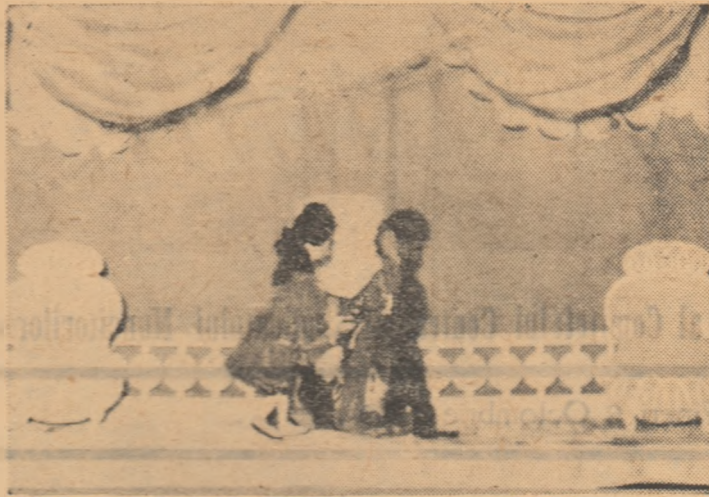
VAL MURA

Teatrul școlar de marionete

Inițiat ca o expresie a grăii regimului nostru pentru educația copiilor. Teatrul școlar de marionete din Capitală a împlinit 10 ani de activitate. De unde la început el a pornit la muncă cu un colectiv de păpușari entuziaști, dar cu o zestre insuficientă, astăzi, datorită sprijinului organelor de învățământ și îndeosebi al clubului Sindicatului muncitorilor din învățământ din Capitală, acest teatru dispune de o sală frumoasă de spectacole, cu o capacitate de 350 de locuri, de o sală pentru repetiții, de un mare număr de păpuși artistice executate și cu care se pot monta cele mai diferite piese din lumea animalelor, a eroilor de basme.

Bilanțul celor 10 ani de activitate ai teatrului cuprinde un însemnat număr de premiere și peste 2000 de spectacole. Numărul spectatorilor a crescut an de an, pe măsură ce teatrul a devenit tot mai cunoscut în lumea copiilor din grădinițe, a elevilor din școlile elementare. Anul în curs a ajuns să înregistreze peste 20.000 de mici spectatori. Teatrul nostru a organizat și numeroase turnee în țară, realizând un rodnic schimb de experiență cu colectivele de artiști amatori păpușari din Ploiești, Sinaia, Roșiori de Vede, Tîrgoviște, Petroșița, Doicești, Turmu-Măgurele etc.

Preocuparea de căpetenie a colectivului teatrului a fost asigurarea unui repertoriu care să cuprindă piese cu un conținut ideologic just și de o valoare

Scenă dintr-un spectacol al Teatrului școlar de marionete din Capitală

artistică ridicată, care să fie în același timp la nivelul puterii de înțelegere al micilor spectatori. Un loc important în repertoriu îl ocupă creațiile originale. În prezent pregătim premiera piesei „Năframa fermecată” de M. Bogdan. De asemenea, prezentăm piese din repertoriul teatrelor sovietice și al țărilor de democrație populară care au o bogată tradiție în domeniul teatrului de păpuși. Nu au fost neglijate nici piesele valoroase din repertoriul clasic universal. Din repertoriul actual al teatrului fac parte piesele: „Iepurele îngimfat” de S. Mihalkov, „Escapada

jucărilor” de Tinibulk, „Drogotea celor trei portocale” de Carlo Gozzi, „Urechiușă albă” de J. Wezi.

Căutăm ca prin piesele pe care le prezentăm să dezvoltăm în sufletele copiilor dragostea față de patrie, prețuirea pentru muncă, disprețul față de leneși, ura față de trădători. Învățăm că cel mai puternic trebuie să ajute pe cel slab, că cinstea și adevărul sînt virtuțile cele mai prețuite.

Pe lângă activitatea lui artistică, colectivul teatrului desfășoară și o permanentă muncă metodică de familiarizare a educatoarelor din grădinițele de copii cu arta minuirii păpușilor și montarea spectacolelor de păpuși. În acest scop minuirea de păpuși din colectivul nostru se deplasează în grădinițe și ajută pe educatoare să monteze spectacole. De multe ori prezentăm spectacolele noastre chiar în școli și grădinițe realizând un util schimb de experiență. În ultimul an am organizat și un curs pentru educatoarele din grădinițele de copii din Capitală, la care s-au prezentat expuneri pe teme ca „Rolul educativ al spectacolelor de marionete”, „Mijloacele artistice și tehnice ale minuirii”, „Cîntecul și vorbirea în spectacol de păpuși” etc. Cursul a cuprins și numeroase demonstrații practice de regie, minuire, sincronizări între mișcare și voce etc.

În acest an școlar colectivul nostru și-a propus să-și îmbogățească repertoriul cu noi piese și să realizeze o mai strînsă legătură cu școlile și grădinițele de copii. Luptînd pentru ridicarea nivelului artistic al fiecărui spectacol, colectivul teatrului școlar de marionete va întări contribuția sa la marea operă educativă ce se desfășoară în școlile noastre.

PETRUȚA STOIAN

responsabilă Teatrului școlar de marionete din Capitală

Organizațiile sindicale în noul an școlar

(Urmare din pag. 1)

griji ca sarcinile ce revin cadrelor didactice în afara activității de predare să se distribuie în mod echitabil în întreg colectivul de pedagogi. Aceasta nu trebuie considerată ca o problemă privind numai condițiile de muncă ale membrilor de sindicat. Ea afectează însăși calitatea activității profesionale.

În colectivele de pedagogi ale școlilor noastre au intrat în acest an școlar mulți tineri, absolvenți ai școlilor pedagogice, institutelor de învățatori și ai universităților. Ei vin cu o bună pregătire teoretică, cu dorința de a căpăta experiență pedagogică, de a obține bune rezultate la clasă. Organizația sindicală, pe lângă grija pe care trebuie să-o aibă pentru condițiile de viață ale acestor tineri,

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

Practica pedagogică în instituțiile de învățământ superior

Recent, Ministerul Învățămîntului și Culturii a emis un ordin cu privire la îmbunătățirea conținutului, organizării și desfășurării practicii pedagogice în instituțiile de învățământ superior.

Ordinul prevede sporirea numărului orelor de practică pedagogică și stabilește că acestea se vor desfășura în semestrele VII, VIII și IX pe grupe de câte 10—15 studenți. Practica va consta din asistențe la lecții și participarea la activități educative, înțelegerea lecțiilor de probă și finale, organizarea și conducerea unor activități educative. S-a mărit totodată numărul școlilor de bază în care se va desfășura practica pedagogică. În semestrul VIII studenții vor efectua practică pedagogică continuă timp de trei săptămîni.

Conducerile instituțiilor de învățământ superior care pregătesc cadre didactice, împreună cu cabinetele pedagogice și cu conducerea școlilor de bază, vor stabili din vreme intervalele în care se va efectua practica pedagogică continuă, în așa fel încît să se asigure maximum de eficacitate practicii pe toată durata acesteia, fără să se producă perturbări în desfășurarea procesului de învățământ în școlile de bază.

Pentru o cît mai bună pregătire a viitorilor profesori se va da studenților posibilitatea să țină lecții de tipuri diferite și la clase diferite, să cunoască toate activitățile importante ce se desfășoară în școală cu elevii și cu cadrele didactice și să participe la ele.

Știri

Sesiune științifică

De curînd a avut loc la Clubul Sindicatului muncitorilor din învățământ din Capitală sesiunea științifică a filialei București a Societății de științe istorice și filologie din R.P.R. consacrată împlinirii a 500 de ani de existență documentară a Capitalei.

Sesiunea a fost deschisă de tov. prof. univ. Mihail Cruceanu. În ședința plenară a sesiunii a fost prezentată comunicarea „Lupta maselor populare din București sub conducerea P.C.R. pentru instaurarea unui regim democratic, 23 August 1944—6 Martie 1945”. În secția de istorie au fost susținute comunicările „Mesteșugurile bucureștene în secolul XVIII”, „Întinderea Bucureștilor de la întemeiere pînă în secolul XIX”, „Un capitol din istoria culturală a Bucureștilor — Biblioteca Națională a Țării Românești”.

În secția de filologie au fost prezentate comunicările: „Bucureștii în vechile cronici munteștii”, „Bucureștii în poezia românească” și „Momente din lupta revoluționară a maselor populare bucureștene oglindite în proza noastră după 23 August 1944”.

Monografia orașului

Numeroși învățatori și profesori din Tîrgoviște și-au dat contribuția la alcătuirea unei monografii a orașului lor, merită să facă cunoscută istoria acestuia și marile realizări do-

bindile de oamenii muncii din oraș în anii puterii populare.

Monografia, care însumează un număr de peste 400 de pagini, cuprinde numeroase ilustrații, planșe, hărți, precum și un glosar.

Colective largi de cadre didactice au lucrat pentru stringerea materialului documentar necesar și pentru selecționarea datelor. De asemenea, o serie de profesori au colaborat la redactarea lucrării.

Concurs pentru ocuparea de posturi în învățămîntul superior

INSTITUTUL DE CONSTRUCȚII din București anunță scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice:

- 1) Conferențiar la disciplina Construcții metalice — Facultatea hidrotehnică — poziția 2 din statul de funcțiuni al catedrei de Construcții metalice.
- 2) Conferențiar la disciplina Materiale de construcții — facultățile construcții și hidrotehnică — poziția 3 din statul de funcțiuni al catedrei de Chimie și materiale de construcții.
- 3) Conferențiar la disciplinele Electrotehnică și Instalații electrice — facultățile de construcții, drumuri și poduri și hidrotehnică — poziția 3 din statul de funcțiuni al catedrei de Electrotehnică.
- 4) Conferențiar la disciplina Rezistența materialelor, secția Utilaj — poziția 5 din statul de funcțiuni al catedrei de Rezistența materialelor.

Persoanele care doresc să participe la concurs vor înainta, în decurs de o lună de la publicarea prezentului anunț, o cerere adresată rectoratului Institutului de construcții din București, b-dul Tolbuhin nr. 80, raionul 23 August. Cererea va fi însoțită de următoarele acte:

- 1) copie legalizată de pe atestatul de profesor sau conferențiar;
- 2) copie legalizată de pe diploma de doctor sau candidatul în științe;
- 3) copie legalizată de pe diploma de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare;
- 4) lucrările științifice ale candidatului într-un exemplar;
- 5) certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția la care acesta își are funcția de bază;
- 6) memoriu de activitate didactico-științifică, semnat de candidat;
- 7) autobiografie.

Locul și data concursului vor fi anunțate direct candidaților admiși la concurs pentru postul respectiv.

A. S. Makarenko: „Opere” vol. VII

De curînd Editura didactică și pedagogică a publicat traducerea în limba romină a celui de al VII-lea volum al operei lui A. S. Makarenko, a căror editare este întreprinsă de Academia de științe pedagogice a R.S.F.S.R.

Materialele cuprinse în acest volum vin să îplinească imaginea cititorilor asupra prodigioasei activități științifice, publicistice și literare pe care a depus-o marele pedagog sovietic de-a lungul anilor. Volumul cuprinde diverse articole și expuneri pedagogice în care sint dezbătute și soluționate unele probleme de ordin educativ, cum ar fi studiul asupra muncii coloniei „M. Gorki” din Poltava, articolele „Aceasta este istoria noastră”, „Cu privire la o școală de pădure”, „Raport prezentat la o școală pedagogică”. De asemenea, în volum este inclus un bogat material beletristic — povestiri și schițe de o remarcabilă valoare, în care talentul pedagogului se împletește cu talentul unui scriitor viguros.

Makarenko nu a fost numai un pedagog și un scriitor pasionat, ci și un publicist înflăcărat, prezent în permanență la dezbaterile celor mai arzătoare probleme ale actualității. În volumul al VII-lea sint cuprinse articolele și notele sale publicistice apărute în diferite ziare și reviste în perioada anilor 1936—1939.

Volumul mai cuprinde articole despre literatura pentru copii, recenzii și articole de critică literară, precum și corespondența lui A. S. Makarenko cu Maxim Gorki.

„Visul lui Pestalozzi” de Alexandru Sen

Cartea „Visul lui Pestalozzi”, publicată de curînd în Editura Tineretului, se înscrie cu succes în valoroasa serie a biografiilor romanțate adunate în colecția „Oameni de seamă”.

Ni se prezintă de data aceasta personalitatea și opera unui pedagog ilustru. Apelînd la informațiile unei ample bibliografii, autorul cărții a reușit să selecționeze din viața și creația lui Pestalozzi acele date care caracterizează atitudinea lui ideologică și științifică.

Un merit al cărții este acela că personalitatea lui Pestalozzi nu este prezentată ca un fenomen singular, ci e proiectată pe fundalul împrejurărilor istorice și al condițiilor sociale în care a trăit, a gândit și a creat. Ni se dezvăluie astfel raportul dintre ideile cuprinse în operele lui Pestalozzi și diferiții factori care au contribuit la formarea și dezvoltarea concepțiilor și atitudinii lui.

„Zile și nopți în furtună” de B. Jordan

Trilogia „Zile și nopți în furtună”, al cărei prim volum a apărut recent, are intenția de a constitui un vast tablou al evenimentelor din timpul războaielor conduse de Tudor Vladimirescu. Cartea este de un real interes pentru educația elevilor atît prin sentimentele de profund patriotism pe care le degajă, cît și prin amplele sale informații de natură istorică.

Autorul evocă figura lui Tudor Vladimirescu și mișcarea populară din 1821, proiectate pe un larg fundal social înfățișînd epoca destrămării feudalismului și dezvoltării capitalismului din țara noastră.

Romanul demonstrează în imagini artistice cum condițiile obiective ale dezvoltării sociale îl impun pe Tudor pe primul plan al istoriei ca pe un exponent al nașterii de eliberare socială și națională a maselor populare. Romanul ilustrează de asemenea prietenia tradițională dintre poporul nostru și poporul rus. Pandurii au un aliat puternic și sigur în armata rusă în lupta pentru dezrobirea țării de sub turci.

Tineretul școlar va găsi în acest roman, în evocarea mișcării populare a lui Tudor și a pandurilor săi, o mare pildă de eroism.

PEDAGOGII FRUNTAȘI DESPRE MUNCA LOR

Lucrările pe lot

Prin lucrările efectuate în anii trecuți pe lotul școlar am realizat nu numai o creștere a nivelului de cunoștințe al elevilor, ci am putut în același timp să aducem câteva dovezi convingătoare pentru cetățenii din comună în privința avantajelor pe care le oferă cultivarea științifică a pământului.

În acest an școlar vrem ca, o dată cu apropierea din ce în ce mai mare a elevilor de problemele practicii agricole, să ajungem să transformăm micul nostru lot într-un agrotur vîu pus în slujba transformării socialiste a agriculturii. Spun aceasta pentru că munca noastră nu se limitează numai la școală și pentru că nouă ne revin sarcini importante și în ceea ce privește viața culturală și socială a satului. În acest scop noi ne-am mai propus, de altfel, să pregătim pentru țărani muncitori din comună un ciclu de spectacole și conferințe închinată vieții noi ce se desășoară în comunele patriei noastre.

TRAIAN BALAZS
Învățător frunțas, Școala de 7 ani
din Comuna Mierșig, regiunea Oradea

Pentru ca ucenicii să fie bine pregătiți

Știind că buna instruire a ucenicilor și elevilor depinde în bună măsură de folosirea judicioasă a materialului didactic, am cerut profesorilor care conduc cabinetele tehnice de la grupul nostru școlar ca, împreună cu profesorii de specialitate, să aranjeze tot materialul didactic pe teme. Acum aproape că nu există temă și lecție din întreg conținutul programelor de învățămînt

pentru care să nu se aile în cabinetele respective materialul didactic necesar. Profesorii prezintă ucenicilor și elevilor schițe, planșe, machete, piese, organe de mașini și mașini în funcțiune, înlesnindu-le astfel înțelegerea celor mai complexe procese tehnologice. În calitatea mea de director al grupului școlar voi veghea în tot timpul anului ca materialul didactic să nu stea degeaba în dulapuri, ci să fie folosit la maximum în exemplificarea lecțiilor.

Pentru a-i familiariza pe ucenici și elevi cu cele mai noi cuceriri ale tehnicii, s-a constituit la fiecare din cele trei școli ale grupului nostru cite un colectiv de profesori care, studiind cu regularitate publicațiile tehnice, înregistrează problemele noi ivite în diferite domenii ale tehnicii, notînd într-o cartotecă specială titlul publicației respective, data și numărul, precum și pagina. Profesorii de tehnologie au fost îndrumați să cerceteze regulat această cartotecă și să folosească în lecțiile lor materialul semnalat. De asemenea, au fost îndrumați să organizeze periodic vizite cu ucenicii și elevii la uzinele „Steagul Roșu”, pe lângă care funcționează grupul nostru școlar, pentru a le arăta utilajele moderne în procesul de producție.

PETRE PUNI
profesor frunțas,
directorul Grupului școlar
„Steagul Roșu” din Orașul Stalin

Educație prin colectiv

Socotesc că pentru buna desfășurare a muncii educative lucrul cel mai important este formarea unui colectiv de elevi încheșat și omogen. De aceea prima sarcină pe care vreau s-o rezolv în munca mea de dirigintă în anul acesta este de a forma un aseme-

nea colectiv. Ca să duc la bun sfârșit această sarcină, de a cărei îndeplinire depinde și succesul multor alte măsuri pentru educarea elevilor, m-am gândit să-i antrenez în acțiuni comune care să-i însușească, să-i facă să simtă în adîncime că au toți aceleași țeluri, aceleași năzuințe. Am încredințat de exemplu elevilor o sarcină pe care au trebuit s-o îndeplinească pe grupe: alcătuirea unui album înfățișînd realizările oamenilor muncii din capitala patriei noastre în regimul democrat-popular. Apoi i-am antrenat în efectuarea unui referat pe această temă. Lucrarea a fost îndeplinită în două etape. La început s-a lucrat pe grupe, fiecare grupă urmărind o anumită problemă. Ulterior lucrarea a fost încheșată într-un tot unitar, ca rod al muncii întregului colectiv. Voi urmări și de aci înainte cu stăruință să-i mobilizez pe școlari în acțiuni comune de muncă voluntară în școală, în cartier, pe șantiere, să vizitez cu ei uzine și fabrici, să fac excursii etc. O mare atenție voi da îndeosebi acțiunilor menite să-i unească pe elevi prin sentimentul lor comun de dragoste pentru patrie, sentiment care sudează puternic legăturile dintre membrii unui colectiv.

TEODORA GHEORGHIU
dirigintă la Școala medie nr. 9
din București

Căi pentru legarea învățămîntului de viață

Mă preocupă în mod deosebit problema găsirii celor mai bune căi pentru legarea învățămîntului de viață. Am aflat din experiența altor școli rezultate bune pe care le dă orientarea practicii elevilor către calificarea lor în diferite ramuri. De aceea am hotărît ca în anul acesta să solicităm ajutorul întreprinderilor pentru a organiza practica elevilor în așa fel încît să reușim ca un număr cît mai mare dintre absolvenții noștri să obțină o calificare în producție ca strungari, radiofoniști și conducători de mașini auto. Cred că în felul acesta elevii vor reuși într-adevăr să cunoască activitatea din întreprinderi, să capete numeroase cunoștințe tehnice și temeinice deprinderi de muncă.

Consider că în ceea ce privește pregătirea elevilor pentru viață are o deosebită importanță introducerea în planul de învățămînt a noilor disci-

pline — studierea cunoștințelor de producție industrială la clasele V—VII și studiul mașinilor cu aplicații practice în clasele VIII—XI. Pentru ca predarea acestor discipline să se desfășoare cît mai bine, am hotărît să amenajăm chiar în localul școlii un atelier de mașini-unelte. În felul acesta elevii vor avea în permanență posibilitatea de a face diferite aplicații practice și de a se familiariza cu problemele muncii productive.

DUMITRU NAȘASEL
directorul Școlii medii nr. 2
„Frații Buzești” din Craiova,
decorat cu Medalia Muncii

Ce mă preocupă îndeosebi

Două sînt problemele pe care le am în vedere în mod special acum, la începutul anului școlar. Una din ele este folosirea proiecțiilor în demonstrarea diferitelor fenomene fizice și chimice. Cred că proiecțiile sînt încă prea puțin folosite de școlile noastre, deși ele au o importanță și o utilitate foarte mare pentru însușirea temeinică a lecțiilor. Prin folosirea proiecțiilor elevii pot să urmărească simultan demonstrarea diferitelor fenomene. Totodată proiecțiile au avantajul de a întipări puternic în memoria elevilor cunoștințele predate.

A doua problemă careia vreau să-i dau multă atenție este aceea a organizării vizitelor în întreprinderi. De multe ori aceste vizite nu duc la toate rezultatele așteptate datorită faptului că nu se dă suficientă atenție legării strînse a cunoștințelor predate la lecții cu fenomenele pe care elevii le pot observa cu prilejul vizitelor în uzine. Pentru ca vizitele pe care le voi organiza să-și atingă scopul și să contribuie efectiv la lărgirea și întărirea cunoștințelor elevilor, m-am gândit să fac o astfel de programare a acestor vizite încît ele să urmeze întotdeauna lecțiilor pe care le predau și să ofere posibilitatea unor demonstrații practice a acestora. Voi avea astfel în permanență posibilitatea să arăt elevilor cum se aplică în practică anumite legi sau cum se dezvoltă anumite fenomene despre care le-am vorbit în orele de curs.

LUDOVIC KOLLER
profesor frunțas, Școala medie Deva

Pregătirea practică a viitorilor învățători

Elevii școlilor pedagogice — viitorii învățători — trebuie astfel pregătiți, încît să fie în stare să răspundă cu succes multiplexelor și complexelor probleme pe care viața le va pune în fața lor, cu deosebire pentru legarea strînă a învățămîntului de realitățile satului, pentru o contribuție activă la transformarea socialistă a agriculturii.

De la acest obiectiv și-au pornit în acest an munca profesorii care predau la școala pedagogică din Bacău. Ce au făcut ei pentru a-l îndeplini?

În primul rînd, atenția colectivului de profesori s-a îndreptat spre lărgirea și organizarea mai bună a activităților practice agricole. A fost extins terenul agricol experimental al școlii, care a fost amenajat și parțelată cu ajutorul elevilor. S-a stabilit și planul de cultură. Acesta prevede, printre altele, cultivarea legumelor prin sistemul culturilor succesive și asociate. Este o experiență interesantă, prin care profesorii de specialitate urmăresc să pună în evidență posibilitatea de a obține o producție bogată de legume pentru o perioadă de timp mai îndelungată și, totodată, să dovedească elevilor că pămîntul poate fi exploatat intensiv cu randament sporit.

În livada școlii, o parte dintre lucrări vor fi consacrate experiențelor de hibridări vegetative prin metodele recomandate de biologia micruinimistă. Pe pomii bătrîni elevii vor altoi mlađițe tinere care să ducă la obținerea unor soiuri noi, superioare. La sfîrșitul unui șir de experiențe elevii se vor convinge că prin hibridări se pot transmite la urmași caracterele do-

O muncă interesantă se va desfășura și în sectorul zootehnic. Folosind posibilități proprii, școala a amenajat o crescătorie de porci care prezintă condiții corespunzătoare, o adăpostire bună și igienică. Elevii anului III lucrează efectiv prin rotație în ore anumite — dimineața, la prînz și seara — pentru hrănirea și îngrijirea porcilor. Porcii achiziționați sînt de rasă superioară și au o prolificitate ridicată. Ne-a fost semnalată existența în acest efectiv a unei scroafe care a avut 18 porci dintr-odată. Crescînd animale de rasă în condiții de nutriție și de îngrijire speciale, după metode științifice, elevii primesc cunoștințe bogate despre creșterea rațională a acestor animale și dobîndesc o orientare în organizarea practică a creșterii animalelor. Activitatea în domeniul zootehnic va fi lărgită prin crearea unui mic sector apicol și prin dezvoltarea celui sericicol, creat încă din anii trecuți. Pentru a se realiza o cantitate suficientă de hrană pentru viermii de mătăsă, se vor planta în acest an 40 de duzi. Se va amenaja și o plantație de salcîm și tei, care să asigure albinelor hrana meliferă.

E bine să reținem și un amănunt de organizare a muncii agricole practice, amănunt care-și are însemnătatea lui. În școală sînt mai mulți profesori de științe naturale. Cel cu experiență mai bogată a fost numit responsabil de cîmp. El are sarcina să ajute în muncă pe colegii lui și să îndrume activitatea tuturor elevilor. În fiecare dimineață responsabilul de cîmp aflușează lucrările ce urmează să se efectueze în ziua respectivă,

unelte necesare și orele în care se va lucra.

Întreaga pregătire practică pe care o primesc elevii este astfel orientată, încît ea să-i ajute nu numai în instruirea viitorilor lor elevi din școala de 4 ani, ci și în răspîndirea celor mai înaintate metode agro și zootehnice în rîndurile țărănimii muncitoare.

În grija școlii stă și crearea unor condiții mai bune pentru efectuarea lucrărilor de laborator la științele naturale. Cu sprijinul părinților, școala a reușit să amenajeze un laborator care va satisface necesitățile, dînd elevilor posibilitatea să lucreze individual și să execute un număr sporit de lucrări. Cele mai multe dintre ustensilele cu care a fost înzestrat laboratorul — ace spatulate, pensete, plute etc. — au fost confecționate de elevi în atelierul de lăcătușărie al școlii. În atelierul școlii se află în curs de confecționare și un terariu de dimensiuni mai mari, precum și un acvariu. Se pregătește, în același timp, un bazin pentru crescut broaște ce vor fi folosite la disecții pentru punerea în evidență a funcțiilor fiziologice, a legilor actelor reflexe etc. În general în școală se acordă atenție confecționării materialului didactic. Se pregătește material pentru alcătuirea unui ierbar special care va cuprinde plante atacate de diferite boli și dăunători ai cerealelor și legumelor, ai pomilor fructiferi și plantelor ornamentale. În dreptul fiecărei plante se vor indica și metodele de combatere a bolilor și dăunătorilor.

Preocuparea pentru legarea strînă a cunoștințelor de viață

nu se limitează numai la științele naturale. Existența în cadrul școlii a atelierelor de lăcătușărie și tipăritărie a creat premisele unei bune orientări spre practica a elevilor și în aceste domenii.

Din planul de activitate în ateliere se desprinde faptul că munca elevilor va fi îndreptată în special spre confecționarea de obiecte casnice și de unelte, ca și spre confecționarea materialului didactic necesar viitorilor învățători.

Va fi foarte util elevilor și atelierul de lenjerie, în care elevii să confecționeze diferite lucruri din pînză, lînă, mătase și țesături sintetice, să le spele și să le calce. La rîndul lor, atunci cînd vor fi învățătoare, ele vor putea transmite aceste cunoștințe elevilor lor, ca și țărăncilor muncitoare.

Totodată, se acordă atenție muncii în laboratorul de fizică și chimie. Trebuie arătat că profesorii nu se limitează la predarea problemelor teoretice cu referiri la practică, ci caută ca unele cunoștințe care se pot aplica în condițiile de lucru din laborator să fie demonstrate practic în cadrul școlii. După predarea cunoștințelor despre procesul de fabricare a săpunului și a cernelei, de exemplu, se va trece la lucrări practice care vor concretiza cele explicate la lecții. Laboratorul va fi transformat astfel într-o mică „fabrică”.

Pe lângă experiențele prevăzute în programa de învățămînt, elevii sînt familiarizați cu organizarea experiențelor în școala elementară. Li se arată cum se folosesc diferite substanțe chimice, ce măsuri de securitate trebuie luate, cum se minulește

și cum se păstrează aparatura etc.

Și la geografie se fac demonstrații practice numeroase. La geografia fizică, spre pildă, se pregătește o experiență de producere a zăpezii artificiale pe bază de acid benzoic, experiență care le va da elevilor o imagine concretă despre producerea acestui fenomen în natură. Tot în cadrul predării geografiei elevii sînt învățați să confecționeze machete, hărți, grafice, vizionează diafilme cu teme geografice. Pentru a completa și adînci cunoștințele elevilor se vor organiza în acest an o serie de excursii și vizite în producție. S-a proiectat, de exemplu, o vizită la o stațiune meteorologică din imediata apropiere a orașului. Cu această ocazie se vor recapitula cunoștințele despre atmosferă și se va cerceta aparatura științifică necesară cunoașterii fenomenelor climatice.

Sîntem la început de an școlar. De aceea încă nu se poate vorbi de realizări deosebite. Pînă acum cadrele didactice și-au orientat eforturile mai mult spre problemele privind organizarea muncii, planificarea activităților practice. Desigur, și aceasta este necesar, deoarece creează condițiile unei temeinice pregătiri a elevilor. Trebuie ca de acum înainte eforturile să se îndrepte spre conținutul muncii, spre continua ei îmbunătățire. În acest fel, cadrele didactice vor obține noi succese pe drumul pregătirii elevilor pentru a îndeplini cu succes misiunea lor de învățători.

M. TEODORU

Pregătirea profesorului-maistru pentru lecție

Experiența desfășurării lucrărilor practice de atelier în anii trecuți a arătat că s-au dobândit rezultate bune în înarmarea elevilor cu cunoștințe tehnice și tehnologice, cu priceperi și deprinderi practice numai acolo unde profesorii-maistri s-au pregătit cu grijă, amănunțit pentru munca lor, unde au colaborat îndeaproape cu profesorii de specialitate pentru a ști pe ce se pot baza în desfășurarea activității practice. Numai în acest fel munca în atelier își poate atinge scopurile și nu se transformă într-o simplă activitate meșteșugărească.

Pregătirea profesorului-maistru pentru desfășurarea lucrărilor practice trebuie să înceapă cu studierea programei, a manualului „Lucrări practice de atelier” și a metodicii, precum și cu studierea programelor și manualelor de fizică, chimie și matematică pentru clasa respectivă. După caz, profesorul-maistru mai poate studia și alte lucrări care să-l ajute în explicarea cunoștințelor și procedurilor de prelucrare la un nivel științific și tehnic corespunzător. Bunoară, el va studia lucrări cum sint manualul de tehnologia metalelor pentru a cunoaște caracteristicile diferitelor oțeluri care se prelucerează în atelier, manualul de lăcătușărie pentru școlile profesionale, stasurile etc. Apoi va întocmi, pe baza planului anual și trimestrial, planul fiecărei lecții în parte.

Să luăm ca exemplu planul unei lecții având tema: „Tăierea metalelor cu ferăstrăul manual”. În primul rând se va formula scopul lecției, din care trebuie să reiasă cunoștințele, priceperile și deprinderile ce vor fi dobândite de elevi în cadrul lecției respective. Scopul lecției la care ne referim poate fi formulat, de exemplu, astfel: cunoașterea de către elevii a ferăstrăului de tăiat metale manual, a poziției corecte de tăiere cu ferăstrăul și a procedurii de tăiere; formarea deprinderilor de minuire a ferăstrăului.

În plan trebuie prevăzute și metodele ce vor fi folosite pentru transmiterea cunoștințelor tehnice și tehnologice și pentru familiarizarea elevilor cu procedurile de lucru. În cazul nostru, metodele indicate sint expunerea verbală, conversația, demonstrarea procedurilor de tăiere cu ferăstrăul, exercițiile. Este neapărat necesar să se prevadă în plan obiectele care urmează să se execute în cadrul exercițiilor. Aceste obiecte trebuie alese ținându-se seama de prevederile programei de lucrări practice, ca și de condițiile din fiecare școală. Nu este obligatoriu ca toți elevii să execute aceleași obiecte. Important este ca ei să aibă posibilitatea de a se familiariza cu minuirea sculelor și executarea operației care se prevede. Pentru lecția la care ne-am oprit este indicat să se aleagă, de pildă, ciocane, punctatoare, balamale.

În funcție de obiectul ales spre executare se stabilesc sculele și materialele necesare. În cazul nostru se folosesc ca scule ferăstrăul de tăiat metale, rigla gradată, echerul cu talpă, acul de trasat, ciocanul de lăcătușărie și o pilă triunghiulară, iar ca materiale oțel de scule, din care se vor executa ciocanele și punctatoarele precum și tablă groasă de 1 mm, din care se taie bucăți de dimensiuni corespunzătoare pentru confecționarea balamalelor.

Ținând seama că de cele mai multe ori lecția începe cu repetarea materiei predate în lecțiile anterioare, este necesar ca profesorul-maistru să revadă aceste lecții, să formuleze întrebările pe care le va adresa elevilor în legătură cu cele învățate și să le consemneze în plan. În lecția la care ne-am oprit se vor verifica cunoștințele privind tăierea metalelor cu dalta.

Trecând la pregătirea predării noilor cunoștințe profesorul-maistru va studia lecția din manualul „Prelucrarea manuală

a metalelor” pentru clasele a VI-a și a VII-a și capitolul privind tăierea metalelor cu ferăstrăul manual din „Metodica lucrărilor practice de prelucrare manuală a metalelor”. De asemenea, este bine să studieze din manualul de fizică pentru clasa a VI-a lecțiile privind frecarea și procedurile de micșorare și mărire a frecării.

Explicarea cunoștințelor noi trebuie însoțită de prezentarea materialului didactic. La lecția „Tăierea metalelor cu ferăstrăul manual” se pot folosi ca material didactic STAS-urile privind rana și pinzele de ferăstrău, o ramă de ferăstrău cu pinză, planșa înfățișând poziția corectă în timpul lucrului și modul de executare a operației de tăiere cu ferăstrăul. Se recomandă ca după explicarea lecției să se proiecteze o parte din diafilmul „Activitatea practică în atelierul de lăcătușărie”, și anume partea care privește tăierea metalelor cu ferăstrăul manual. În felul acesta se asigură o asimilare conștientă și activă a cunoștințelor și se dezvoltă dragostea și interesul elevilor pentru lucrările practice de atelier.

Pentru desfășurarea cu rezultate cât mai bune a lecției profesorul-maistru va exersa în prealabil procedul de tăiere cu ferăstrăul, pentru a fi în măsură să-l redea ferăstrăului în mână, care este poziția corectă a corpului în timpul tăierii, apăsarea în timpul tăierii, cursa activă a ferăstrăului etc. După caz, el va repeta demonstrarea părților mai complicate, însoțind-o de explicații amănunțite. În încheiere va executa procedul în ansamblu și în ritm normal de lucru.

Planul de lecție al profesorului-maistru trebuie să prevadă întrebările și modul de desfășurare a exercițiilor în vederea fixării cunoștințelor și deprinderilor, întrebări și exerciții care îi vor dovedi totodată dacă elevii au înțeles cele învățate și nu imită în mod mecanic mișcările lui. Apoi el va putea trece cu întreaga clasă la exercițiile practice care trebuie de asemenea prevăzute în plan. Acestea trebuie să se desfășoare într-o anumită succesiune, trecând de la ușor la greu, de la simplu la complex. În tot timpul cât elevii vor efectua exercițiile profesorul-maistru îi va controla, corectând eventualele greșeli. Primul control se va face asupra modului cum au trasat elevii piesa de tăiat, deoarece o trasare greșită duce la rebut. În continuare se va controla cum s-a fixat piesa în menșină, dacă poziția corpului în timpul lucrului este corectă, cum se minuieste ferăstrăul etc. Când se constată că o greșeală este săvârșită de mai mulți elevi, trebuie să se oprească lucrul și să se explice din nou procedul respectiv.

Este necesar ca profesorul-maistru să prevadă în plan și discuția care va avea loc la sfârșitul ședinței de lucru, în care el va scoate în evidență lucrările bune precum și pe cele cu anumite greșeli, arătând în același timp și cauzele care le-au determinat, va face aprecieri în legătură cu modul cum și-au organizat elevii locul de muncă, cu disciplina și perseverența de care au dat dovadă în realizarea sarcinilor, cu modul cum se îngrijesc sculele care constituie proprietate obștească etc.

Pregătindu-se temeinic pentru predarea lecțiilor, profesorii-maistri vor reuși să expună cunoștințe într-o formă vie, atractivă și în conformitate cu prevederile programelor școlare.

TEODOR GH. MUCICĂ

Lecție de geografie la Școala medie „C. A. Rosetti” din Capitală

Geografia regiunii

Începând cu acest an școlar, s-a introdus predarea geografiei regiunii în clasa a III-a, în timp ce geografia R.P.R. se studiază în întregime în clasa a IV-a. Această măsură vine să lichideze o lacună ce exista în vechile planuri și programe de învățământ — care nu prevedeau decît în măsură redusă studierea geografiei regiunii — și dă elevilor posibilitatea să aprofundeze cunoștințele despre locul natal, constituind un pas mai departe în dezvoltarea înțelegerii de către ei a fenomenelor geografice și a legăturii dintre natură și economie.

Studierea mai aprofundată a geografiei regiunii pe baza unei programe și a unor manuale special întocmite are menirea să întărească caracterul științific al cunoștințelor de geografie ale elevilor din clasa a III-a. Să-i înarmeze cu cunoașterea frumuseților și bogățiilor regiunii natale și a muncii rodnice desfășurate pentru sporirea lor. Aceasta va contribui totodată la dezvoltarea sentimentului de dragoste și prețuire față de Republica Populară Română, față de oamenii muncii și va stimula dorința elevilor de a contribui la progresul patriei.

Pornind de la studierea lucrurilor și fenomenelor apropiate, concrete, de la studierea satului (orașului), predarea geografiei regiunii lărgeste orizontul elevilor, îi scoate din mediul înconjurător limitat și le ușurează înțelegerea noțiunilor geografice care se predau în clasele următoare.

Predarea geografiei locului natal și a regiunii în mod mai aprofundat și sistematic ridică în fața învățătorilor o serie de probleme de care ei trebuie să țină seama în pregătirea și desfășurarea lecțiilor.

În primele săptămîni, așa cum prevede programa, urmează să se recapituleze cu elevii clasei a III-a cunoștințele căpătate în primele două clase, în așa fel ca ele să fie bine precizate și completate. Recapitularea cunoștințelor despre orizont și punctele cardinale, cu folosirea denumirilor de est, vest, nord, sud, trebuie să asigure trecerea gradată de la orientarea în spațiu la orientarea cu ajutorul punctelor cardinale în clasă, la tablă, pe caiete, pe plan și apoi pe hartă. Pentru aceasta este necesar să se pornească de la observarea directă, pentru ca elevii să-și verifice și să-și precizeze noțiunile, să se acorde atenție înarmării lor cu cunoașterea diferitelor mijloace de orientare și deprinderea de a le folosi.

La recapitularea cunoștințelor despre planul clasei, planul școlii și al împrejurimilor școlii trebuie să se insiste îndeosebi asupra justei orientări a acestor planuri, asupra respectării proporțiilor și amplasării diferitelor obiecte din spațiu pe plan, folosindu-se des măsurătorile, comparațiile. Aceasta va ușura înțelegerea de către elevi a noțiunilor

de scară de proporție și a dimensiunilor reale ale celor prezentate, precum și orientarea pe plan sau hartă. Se recomandă deci ca, înainte de executarea planului, învățătorul să măsoare cu elevii dimensiunile clasei sau școlii, să-i facă să observe raportul dintre diferite mărimi și să înțeleagă necesitatea micșorării lor în mod proporțional.

Trecerea la predarea așezării satului (cartierului), a străzilor, clădirilor mai importante, a instituțiilor, a cunoștințelor despre locuitorii satului și ocupația lor, despre organizarea și conducerea satului trebuie să fie precedată de observații directe asupra tuturor acestora, făcute de elevi cu prilejul plimbărilor prin sat (cartier). Pentru ca ei să nu capete o imagine deformată a satului sau cartierului lor, este bine ca lecțiile din manual care se referă la un anumit sat (cartier) să fie folosite numai ca orientare, sub formă de lectură, ajungându-se apoi, prin comparație, la descrierea satului natal și la întocmirea planului său.

Predarea capitolului privitor la sat (cartier) constituie un bun prilej de a face cunoscute elevilor, pe lângă realitatea geografică înconjurătoare, marile transformări care au avut loc în satul sau în orașul natal în anii regimului democrat-popular, realizările obținute în viața economică și socială în comparație cu situația anterioară, de a le arăta că la conducerea treburilor obștești se găsesc oamenii muncii.

Cunoașterea raionului cu toate aspectele sale geografice mai importante reprezintă o etapă nouă în pregătirea geografică a elevilor. Aceasta necesită, însă, însușirea prealabilă de către elevi a noțiunilor de forme de relief și ape și a semnelor convenționale, însușire care trebuie să se bazeze pe imbinarea observațiilor făcute în timpul excursiilor cu observațiile individuale ale școlărilor și cu studiul pe teren și în clasă. De data aceasta este necesar ca elevii să facă o excursie mai lungă în împrejurimile satului sau orașului pentru ca să poată observa cit mai multe aspecte geografice. Examinarea analitică a peisajului geografic va permite elevilor să ajungă la generalizări geografice și să înțeleagă influențele reciproce dintre condițiile naturale și modificările aduse de activitatea productivă a omului. Acolo unde nu se găsesc toate exemplele geografice este bine să se completeze observațiile directe ale școlărilor cu prezentarea unor hărți în relief, a unor tablouri, a colecțiilor de roci și plante, cu vizionarea unor diafilme, diapozitive și cu alte materiale intuitive, precum și cu lectura descrierilor cu conținut geografic.

La acest capitol o deosebită atenție trebuie să se acorde însușirii de către elevi a semnelor convenționale, pregătirii pentru executarea și citirea hărții, de-

prinderii lor cu „traducerea” limbajului convențional al semnelor. Pentru ca elevii să-și dea și mai bine seama de legătura dintre realitatea înconjurătoare și reprezentarea sa cartografică este de dorit ca, ori de câte ori are prilejul, învățătorul să organizeze confruntarea hărților întocmite de școlari cu peisajul geografic respectiv.

La fel ca și în cazul satului, manualul prezintă un anumit raion, mai mult cu caracter orientativ. Pe baza hărților existente și a unei temeinice documentări învățătorul trebuie să prezinte elevilor situația geografică reală a raionului natal, bogățiile, ocupația locuitorilor, satele, orașele și conducerea acestuia. Este necesar ca elevii să înțeleagă legăturile dintre relief, climă și bogății, să cunoască factorii care determină sporirea bogățiilor și mijloacele de modificare a acestor factori. Predind, de pildă, geografia unui raion agricol, învățătorul trebuie să-i lămurească pe elevi că acolo unde terenul este șes principală bogăție o reprezintă cerealele și alte plante de cultură, a căror producție este influențată de fertilitatea solului și de factorii climatici (precipitații, căldură etc), precum și de felul cum este organizată agricultura.

Trecerea la studierea geografiei regiunii sub aspectele ei mai importante presupune reluarea pe o scară mai largă a problemelor care s-au pus la studierea raionului. Regiunea trebuie prezentată în unitatea sa economic-administrativă.

Un loc important în predarea geografiei în clasa a III-a îl ocupă latura educativă a lecțiilor. Acestea au menirea să dezvolte dragostea copiilor față de locul natal, față de patrie, să-i facă să înțeleagă rolul conducător al partidului în întreaga viață economică și socială. Prezentarea luptei înfrățite a oamenilor muncii de diferite naționalități, atunci cînd se vorbește despre locuitorii satului, raionului sau regiunii, va contribui la educarea copiilor în spiritul internaționalismului proletar.

Apariția manualelor de geografie a regiunilor va constitui un important sprijin dat învățătorilor care predau la clasa a III-a. Ele nu vor putea pune însă la îndemîna lor întregul material, în special în ceea ce privește geografia fiecărui raion. De aceea este necesar ca învățătorii să se pregătească cu grijă pentru predarea capitolului privitor la raion, ca de altfel a întregului obiect. Folosind diferitele materiale ce vor apare în presă cu privire la realitățile geografice, economice și sociale ale raionului, adunînd din vreme materiale intuitive și observații în legătură cu geografia locului, învățătorii vor putea să întregesc astfel manualul și să le formeze elevilor o imagine completă asupra locului natal.

C. MINCĂ

O ședință cu părinții elevilor din clasa I

Invățătoarea Alexandra Ganea, care și-a început la 15 septembrie munca de predare la clasa I „A” de la școala elementară ce funcționează pe lângă Școala pedagogică de învățători din Capitală, i-a convocat pe părinții elevilor la prima ședință din acest an.

În poarta școlii, o voce venind din spate mă strigă:

— Și mata mergi la ședința cu părinții?

— Da — răspund — la clasa I.

Se apropie de mine o femeie ca de 30 de ani. Continuă, cu puțină neliniște:

— Tot la clasa I merg și eu. N-o fi cinci? Mi-a spus fetița că ne-a rugat să o înțelegem.

Grăbesc și eu pasul, deși până la cinci mai sînt aproape zece minute. Cu sentimentul școlarului cărui îi e teamă că a întârziat, intrăm în clasă. De la catedră ne întîmpină zîmbind învățătoarea, invitîndu-ne să luăm loc în bănci. Părinții stau acum în locul copiilor lor.

Clasa strălucește de curățenie: pereți albi, de curînd vîruiți, perdelele proaspăt scrobite și flori, multe flori la ferestre. Pe cuier, în dreptul fiecărui cui, învățătoarea a lipit câte o poză mică — un pepene, un strugure, o stropitoare, două mere — pentru ca elevii ei, care nu știu încă să citească, să poată nimeri ușor la locul lor. Și fără să vreau îmi amintesc o clipă de cuierul din clasa primilor mei ani de școală: o scîndură groasă, nevoșită, în care erau înșipte, la întîmplare, câteva cuiere, de obicei prea puține pentru a face față numărului mare de copii...

Începe ședința. Se hotărăște ca învățătoarea să strige catalogul, iar părinții să răspundă cînd vor auzi numele copiilor lor. Se creează o atmosferă veselă. Apoi constatăm că numărul părinților este ceva mai mare decît al copiilor. Cauza? Pentru unii copii au venit amîndoi părinții.

Invățătoarea vorbește despre organizarea comitetelor de părinți, oprindu-se pentru a da explicații asupra fiecărui capitol. Se constituie comitetul de părinți pe clasă. Este ales și delegatul în comitetul de școală. Apoi, cum este și firesc, discuția se încheagă în jurul temei care îi interesează cel mai mult pe toți: sarcinile ce revin părinților în primele săptămîni de școală.

Iată câteva, așa cum le-a înfățișat învățătoarea:

Cu gîndul la îndatoririle lor școlare, mulți copii din clasa I se trezesc „cu noaptea-n cap”, întrebînd mereu dacă nu cumva e tîrziu. Pentru a le asigura un somn liniștit, e bine ca părinții să le spună de cu seara că vor avea grijă să-i scoale la timp, ca să nu întârzie.

De la început copiii trebuie supravegheați în drum spre școală și spre casă: să meargă frumos, să fie atenți la traversarea străzilor, să fie politicoși cu colegii și cu oamenii mari.

Vîrsta copiilor și contactul lor cu alți copii prilejuiesc dese îmbolnăviri. Pentru a le evita, părinții au datoria să arate deosebită grijă curățeniei mîinilor, uniformei, săculețului sau șervețului în care își aduc copiii mîncarea. La primele semne de boală copiii trebuie reținuți acasă, pentru a nu duce eventuala maladie și celorlalți copii. Părinții trebuie să anunțe de îndată școala și pe medicul școlar.

Cînd se întorc de la școală, copiii trebuie supravegheați să-și așeze frumos lucrurile, să-și scoată uniforma, care trebuie pusă cu regularitate într-un anumit loc, să se spele pe mîini și să mînce. Nu trebuie lăsați să-și facă lecțiile imediat după masă. Ei au patru ore de curs înaintea mesei și o prelungire a activității, fără nici o pauză, le-ar provoca o grabnică oboseală și ar duce la rezultate slabe. După masă, copilul trebuie să se joace; apoi — supravegheat — să-și facă temele. În ce trebuie să conste supravegherea? Pentru a-i forma copilului deprinderea de a-și îndeplini conștiințios îndatoririle școlare, părintele trebuie să-l întrebze în fiecare zi ce teme are de făcut și — luîndu-și ceva de lucru — să stea în preajma lui pînă ce le termină.

O mare greșală săvîrșesc părinții care scriu temele în locul copiilor. Prin aceasta, în afară de faptul că-l obligă pe copil să spună un neadevăr, îl pun în situația de a nu învăța să lucreze el însuși, de a nu progresa. Și, pe lângă aceasta, îl pun în incurcătură în fața colectivului de copii atunci cînd învățătorul constată că în clasă lucrează mult mai prost decît acasă.

O altă greșală fac părinții cînd dau ei alte „indicații metodice” decît cele date de învățător. Se constată uneori — în special la primele lecții de abecedar — că părinții îi îndeamnă pe copii să citească pe litere, mulți dintre ei pentru simplul motiv că „așa am învățat și eu”. Copiii trebuie să citească pe silabe. Cîntarea pe litere este contraindicată; ea îngreunează formarea deprinderii de a citi corect, curgător și expresiv încă de la început. Este bine ca părinții să știe cum predă învățătorul, pentru ca acasă să-i poată îndruma corect pe copii.

Părinții ascultă cu atenție toate aceste sfaturi. Apoi își spun și ei doleanțele, pun întrebări, cer lămuriri.

Se ridică o mamă:

— Fetița mea... stă în fundul clasei... Aș fi vrut...

Invățătoarea, cu deosebită calm, îi arată că așezarea în bănci se va defini în câteva zile și că aceasta se va face ținîndu-se seama de înălțimea copiilor, de vederea și de auzul fiecărui.

Adunarea aprobă cu mulțumire.

O altă mamă:

— Cred că copilul meu nu prea e cuminte. E rău.

Invățătoarea zîmbește:

— Copilul dumneavoastră nu e rău. Se cunoaște însă că e foarte alintat. În primele zile m-a necăjit mult. Acum s-a mai schimbat. Trebuie să ținem o legătură permanentă, iar dumneavoastră să-l alintăți mai puțin...

Mama, o femeie foarte tină, încheie îmbrujorîndu-se la față:

— Am să vin la școală cît mai des. Vreau să am un copil bun.

Vorbește și un tată:

— Să vă spun drept, eu nu prea știu cum să procedez. Copilul meu nu a înțeles că dacă a început școala trebuie să muncească mult. Eu le-aș da mai mult de scris. Eri a avut numai trei rînduri. Eu l-am pus să scrie toată pagina. Tovarășa învățătoare îl liniștește:

— Copiii din clasa I sînt încă o mare nevoie să se joace. Părinții au datoria să-i ajute să-și organizeze așa fel învățătura încît să aibă timp și pentru joce. În privința volumului temelor, lăsați-l în grija noastră, a învățătorilor. Să știți că acum mai ales chibzuim cu multă atenție la dozarea lui.

Se pare că toată lumea e mulțumită. Sigur, n-au fost rezolvate toate problemele — dar anul întreg ne stă în față. Se stabilește data viitoareîi întîlniri. De altfel, vor fi și întîlniri individuale, ocașii și la școală.

Despărțindu-se, părinții au început să se considere oarecum colegi între ei, așa cum sînt și copiii lor.

CONSTANȚA TEODORESCU

Pe lotul experimental al Școlii de 7 ani din comuna Seini, regiunea Baia Mare

Răspundem la întrebările cititorilor

— Cum să muncesc pentru a menține în școală o frecvență ridicată, ce sugestii îmi puteți da pentru a mă ajuta?

Această întrebare ne-au pus-o cîțiva cititori acum, la începutul anului școlar. Le răspundem.

Se știe că elevul poate fi adus la școală pe două căi: determinat de alții — de părinți, de școală — prin măsuri administrative, sau îndemnat de propria sa dorință. Este, fără îndoială, de preferat ca cel de al doilea mobil și nu primul să acționeze, să asigure prezența elevului la activitatea care se desfășoară în școală.

Problema aceasta s-a discutat de multe ori și în general se cunoaște faptul că elevul simte interes pentru activitatea școlară dacă lecțiile sînt bine predate, dacă el are prilej să muncească, să fie activ, dacă este ajutat la timp să învingă greutățile care l-ar descuraja etc. De aceea, pe lângă grija de a asigura condițiile materiale care determină o bună frecvență, pedagogul trebuie să dea o mare atenție din primele zile ale anului școlar felului cum se descurcă elevii în munca din școală, să fie alături de ei de îndată ce constată că întîmpină vreo dificultate, de care se plîng singuri sau pe care o descoperă el, pedagogul. Ajutîndu-i să învingă piedicile, indicîndu-le căile pentru aceasta, pedagogul a înlăturat pericolul demobilizării care duce de multe ori pe școlari la hotărîrea de a lipsi de la lecții, care poate avea de multe ori ca efect fuga de școală.

E bine să se aibă în vedere și alte elemente mobilizatoare. Bunăoară, pe elevii îi atrage spre școală cunoașterea activităților care se vor desfășura în viitor. Un învățător, un diriginte, un profesor va atrage pe școlari pentru activitatea pe care el o conduce dacă le va arăta în linii mari și cît mai atrăgător ce cuprinde programul activității viitoare. De pildă: ce proiectii interesante se vor face la lecții, ce experiențe, ce excursii se vor realiza, ce obiecte vor fi confecționate în atelier, ce măsuri se vor lua pentru înfrumusețarea școlii etc. Dacă toate acestea le vor fi arătate în chip cît mai atrăgător elevilor, ei vor gîndi mereu la frumusețea programului care îi așteaptă și vor îndrăgi școala și munca școlară, vor întreba adeseori cu nerăbdare cînd vine ziua să se realizeze ceea ce s-a planuit. Trebuie să li se arate elevilor planul activităților practice, ca și cel al activităților extrașcolare, care ocupă un loc larg și important în munca instructiv-educativă.

Legat de aceasta și mergînd mai departe, trebuie să arătăm că este bine chiar, pe cît posibil, să se stabilească și sarcini de durată în cadrul activităților școlare, sarcini pe care elevii să dorească să le ducă la bun sfîrșit. De multe ori pe elev îi atrage la școală o însărcinare pe care o are, o răspundere primită, o activitate pe care o desfășoară în continuare un timp mai îndelungat. Urmărind dezvoltarea plantelor de la colțul naturii vii, avînd datoria de a le îngriji, avînd de îngrijit un strat ce pe lotul școlar, sau trebuind să execute o muncă de răspundere care îi place, care îl interesează, elevul se simte atras de școală.

Iată cîteva precizări în legătură cu atragerea copiilor la activitatea școlară și menținerea frecvenței bune. Redacția noastră așteaptă să primească scrisori în care să se relateze măsura în care aceste sugestii sau alte procedee au fost de folos în menținerea unei frecvențe regulate a elevilor.

F. DIAC

Orarul școlii medii serale

Una dintre condițiile care asigură însușirea temeinică de către elevii a cunoștințelor ce li se predau este justa întoarcere a orarului școlii, adică repartizarea judicioasă pe zi și pe săptămîină a lecțiilor la obiectele prevăzute în planul de învățămînt. O asemenea repartizare trebuie să țină seama de specificul fiecărui obiect, de numărul de ore care li sînt destinate săptămînal, de legătura ce există între cunoștințele care se predau la diferitele obiecte precum și de vîrsta și posibilitățile elevilor. În școala medie serală, al cărei plan de învățămînt prezintă o serie de particularități și ai cărei elevi învață în condiții specifice, se impune o și mai mare grijă în repartizarea lecțiilor pe zile și pe săptămîină, în alternarea în orar a diferitelor obiecte.

Felul cum este întocmit orarul secției serale de la Școala medie nr. 1 din Pitestul arată eforturile conducerii școlii și ale cadrelor didactice de a stabili un orar care să înlănească munca elevilor, să le creeze și pe această cale condiții bune de învățătură. Se poate observa de exemplu, la clasa a VIII-a „A”, o bună repartizare în orar a diferitelor obiecte. Astfel, orarul unei zile cuprinde — în ordinea succesiunii lor — obiectele:

limba romînă, științele naturale, matematica, geografia. În acest fel eforturile elevilor variază de la o lecție la alta într-o succesiune favorabilă înțelegerii cît mai bune a materiei predate la fiecare din lecții. Aceiași lucru se poate spune despre orarele claselor a IX-a „A”, a X-a „B”, a X-a „C”, a XI-a. Îndeosebi sînt bine repartizate la aceste clase orele de matematică. Bunăoară, în orarul claselor a X-a și a XI-a se prevede zilnic cîte o lecție de matematică, careia i se rezervă de cele mai multe ori prima sau a doua oră. De asemenea, s-a ținut seama ca obiectele ce se predau în cursul unei zile să fie cît mai variate și să se succedă în așa fel ca eforturile de concentrare ale elevilor să difere de la un obiect la altul. De pildă, în orarul zilei de marți, la clasa a VIII-a „B” sînt prevăzute lecții de matematică, geografie, chimie și științe naturale.

Dar dacă la majoritatea claselor orarul secției serale este judicios întocmit, la unele clase și pentru unele obiecte el este nesatisfăcător. La clasa a VIII-a „C” de pildă, din cele patru ore de matematică prevăzute în planul de învățămînt, pentru trei s-au rezervat ultimele ore din orar. Matematica fiind un obiect care cere o foarte mare atenție

din partea elevilor este ca totul nejust s-o predăm atunci cînd ei sînt oboșiți, cînd nu-și mai pot concentra suficient atenția. Cu oarecare eforturi conducerea școlii ar fi putut evita această situație. De exemplu, ar fi putut schimba măcar în parte lecțiile de matematică cu lecțiile de științe naturale, care la clasa a VIII-a „C” sînt situate în primele ore, în trei zile consecutive.

Nesatisfăcător sînt repartizate și lecțiile de economie politică și socialism științific. Acestea se află pe orar în două zile consecutive. Economia politică se predă la fiecare din cele trei clase a X-a miercuri și joia, iar socialismul științific la clasa a XI-a luna și marțea. Deoarece trec în fiecare săptămîină cîte 5 zile pînă la reluarea învățăturii la aceste discipline, este limpede că elevii întîmpină greutăți în însușirea cunoștințelor, cu altă mai mult cu cît se știe că ei dispun de prea puțin timp pentru studiul individual acasă.

Fără îndoială că întocmirea unui bun orar, mai ales la școlile serale, nu este un lucru prea ușor. Directorii acestor școli și cadrele didactice au însă datoria de a cîntări cu multă grijă repartizarea fiecărei lecții, de a-l găsi locul cel mai potrivit în orar.

Sredarea noțiunilor de desen tehnic

Întreaga activitate de instruire practică a elevilor din școlile de meserii, începând cu formarea primelor priceperi și deprinderi și terminând cu perioadele de perfecționare și specializare, este legată și condiționată de însușirea unor temeinice noțiuni de desen tehnic. De aceea în aceste școli trebuie să se acorde o mare atenție predării desenului tehnic.

În condițiile actuale, având în vedere pregătirea cu care vin elevii din școala de 7 ani, programa școlară de desen tehnic indică următoarea succesiune în predare: desen geometric, desen proiectiv, noțiuni de schiță și desen tehnic propriu-zis. Deci elevii își însușesc noțiunile de schiță târziu, după predarea desenului proiectiv, deși aceste noțiuni sînt necesare în practica de atelier încă din primele luni.

Greutățile care mai există în legătură cu realizarea concordanței între predarea desenului tehnic și instruirea practică sînt accentuate și de faptul că nu toți maistrii-instrucții aplică corect sistemul pe complexe de operații. Printr-o aplicare justă a acestui sistem, la primele operații — îndreptarea metalelor, tragerea plană, tăierea cu ferăstrău metalic, cu dalta, cu foarfece — și chiar la primele noțiuni de pilire a metalelor nu este necesar decât un desen de contur, care se bazează pe noțiunile de desen geometric cunoscute de elevi. Greșala pe care o fac unii maistri-instrucții constă în faptul că execută de la început la întregime o serie de piese, ca ramele de ferăstrău, dalte, cheile fixe duble etc., în realizarea cărora este neapărat nevoie de o schiță, deși elevii încă nu au cunoștințele necesare pentru a o realiza.

Este adevărat că, o dată cu avansarea în operația de pilire a metalelor și în special la lucrările complexe, apare necesitatea folosirii schiței. Dar și aici,

dacă se ține seama de noțiunile de desen pe care le au elevii și cu ajutorul intuirii piesei, se poate trece la executarea unei schițe simple pe baza primelor noțiuni de desen proiectiv pe care elevii le cunosc.

Pentru rezolvarea mai justă a problemei concordanței desenului tehnic cu instruirea practică apare necesitatea ca noțiunile de desen geometric și proiectiv să fie predate în școala de 7 ani, iar profesorul de desen care predă la școala de meserii, după o scurtă revedere a cunoștințelor respective, să treacă la noțiuni elementare de execuție a unei schițe chiar din primele săptămâni ale anului școlar. De altfel, aceasta va fi și soluția pe viitor, deoarece în programele actuale pentru învățământul de 7 ani sînt prevăzute la desen noțiuni elementare de desen geometric și proiectiv. Plană atunci însă, pentru ca pregătirea la desen a elevilor din școlile de meserii să fie cât mai științifică, cadrele didactice care predau acest obiect trebuie să țină seama de indicațiile metodice de specialitate.

Procedează bine acei profesori care, la predarea noțiunilor de construcții geometrice, fixează concret problema ce trebuie rezolvată, scriind-o clar pe tablă. La execuție, datele și rezultatele se trec cu linii groase, iar construcțiile se fac cu linii subțiri. Pentru economie de timp este bine să se execute construcția geometrică într-un ritm care să permită reproducerea ei aproape concomitentă de către elevii pe caietele de schițe.

De asemenea, se recomandă ca desenele să fie executate cu instrumente adecuate, pentru ca elevii să capete deprinderea de a le utiliza, iar construcțiile să fie cât mai exacte.

La lecțiile de desen proiectiv este necesar să se fixeze precis figura geometrică ce va fi proiectată și poziția ei față de planurile de proiecție. Este bine ca,

după execuția proiecției, elevii să fie puși să indice câteva din punctele reprezentate în toate cele trei planuri, pentru a se verifica dacă cunoștințele au fost sau nu asimilate conștient.

După ce elevii capătă oarecare dexteritate în ceea ce privește reprezentarea unei figuri geometrice în desenul proiectiv, se recomandă ca profesorul să execute desenul în unul din planuri și să ceară elevilor să-l completeze în celelalte planuri.

La introducerea noțiunii de schiță trebuie să se pornească de la piesele cele mai simple, arătându-se rolul fiecărei piese, modul de montare a ei, materialul din care este confecționată, modul de confecționare și principalele forme geometrice pe care le cuprinde. De asemenea, se vor fixa numărul proiecțiilor și cotele strict necesare.

O problemă metodică mai greu de rezolvat este desfășurarea lecției atunci cînd elevii trebuie să execute piese diferite. În acest caz se recomandă ca după câteva indicații cu caracter general să se treacă la instruirea individuală a fiecărui elev. Propunerea de a se da aceeași piesă la toți elevii, pentru ca ei să poată avea un criteriu comparativ de apreciere, are marele dezavantaj că elevii se pot ghida unul după altul, ajungînd astfel la o reprezentare mecanică.

Rezolvarea problemelor metodice în legătură cu predarea desenului tehnic în școlile de meserii va contribui la mai bună pregătire a elevilor, la ridicarea nivelului general al instruirii în aceste școli.

Ing. EDUARD CUPFER

La Școala profesională de pe lângă uzinele „23 August” din Capitală învață sute de ucenici, dornici să devină strungari, tăcătuiși, frezori, sudori și forjari cu o înaltă calificare profesională. În clasa SUS, Ucenicii din anul I primesc primele noțiuni de desen tehnic. JOS: O oră de tehnologie cu ucenicii strungari din anul II.

CU PRIVIRE LA instruirea pe complexe de operații

În anul școlar care a început de curînd, școlile de meserii trebuie să obțină noi succese în folosirea sistemului de instruire practică pe complexe de operații.

Aplicînd cu perseverență sistemul pe complexe de operații, numeroși maistri-instrucții, cum sînt Nicolae Păcuț și Ștefan Alexandru de la Școala de meserii Salvanii Tei din București, sau Elena Băican, Climentina Croitoru și Maria Vesa de la Școala de meserii-confecții din Capitală au îmbunătățit conținutul calitatății lecțiilor. Mai există însă, din păcate, școli de meserii cum sînt cele din Roșiorii de Vede, Pașcani, Tg. Neamț în care instruirea practică în atelierele școlare s-a desfășurat empiric. Trebuie să ia toate măsurile pentru ca această deficiență să fie lichidată.

Unele maistre-instrucții susțin că la meseria de confecții pentru femei și copii operațiile introductive nu pot fi aplicate pe obiecte utile. Experiența unor școli cum sînt, bunăoară, școlile de meserii din Bacău, Piatra-Neamț, Iași, etc. — care au reușit să aplice și la această meserie predarea operațiilor pe obiecte utile — a dovedit că realizarea integrală a sistemului pe complexe de operații prin confecționarea de obiecte utile poate fi generalizată și în acest domeniu.

O importantă problemă metodică care se pune la meseria de croitor-confecții este aceea a executării mulajului. În majoritatea școlilor de meserii, acesta este confecționat în orele de tehnologia meseriei, de către elevi, pe baza demonstrației făcute de maistra-instrucție. În acest fel, însă, timpul de confecționare a mulajului mărește numărul de ore necesare predării tehnologiei meseriei, ore care ar putea fi utilizate la alte obiecte din planul de învățămînt. Sotomim mai

potrivit ca profesorul să facă demonstrația practică, iar lucrările să fie efectuate de elevi în atelierul-școală.

Desigur, confecționarea mulajului necesită un timp ce micșorează timpul repartizat pentru operația respectivă. Considerăm totuși că această soluție e cea mai justă, datorită înălțurii logice a lucrărilor, ceea ce permite o mai bună asimilare a cunoștințelor.

Instruirea practică la anii II și III în atelierele de producție ale școlilor de meserii prezintă serioase avantaje metodice. În aceste școli, unde întreaga activitate este condusă și coordonată de către maistrii-instrucții, este asigurată în cele mai bune condiții însușirea științifică a tuturor operațiilor. Această instruire este avantajoasă și prin faptul că permite organizarea zilnică a unui instructaj cu elevii. În cadrul acestui instructaj introducerea fișelor tehnologice trebuie să fie o preocupare centrală. Sotomim cel mai indicat ca aceasta să se facă în trei etape. În prima etapă se prezintă o fișă tehnologică și se lămurește, printr-o conversație cu elevii, componența ei. În etapa următoare maistrul-instrucție stabilește împreună cu elevii fazele procesului tehnologic, iar după aceea se confruntă cu fișa tehnologică alcătuită în prealabil de el, scoțînd în evidență succesiunea cea mai firească a operațiilor. Se recomandă ca primele două etape să fie străbătute în primul an al activității din atelierul-școală. În ultima etapă, maistrul-instrucție dă tănuirile esențiale asupra desfășurării procesului tehnologic, lăsînd pe elevi să alcătuiască singuri fișa tehnologică, care va fi analizată de maistrul și corectată înainte de a se trece la executarea lucrării.

M. B.

Activitatea comisiei metodice

Comisia metodică din școala noastră caută să-și organizeze în așa fel activitatea încît ea să dea roade cât mai bune.

O formă valoroasă a muncii metodice desfășurate de această comisie o constituie lecțiile deschise. Practica ne-a arătat că în prima parte a anului școlar este bine ca lecțiile deschise să fie ținute de profesorii cu experiență pedagogică bogată și care folosesc cele mai bune metode de predare. În partea a doua a anului cei care țin lecții deschise sînt aleși dintre profesorii și maistrii-instrucții tineri, care în acest fel au la dispoziție un timp suficient pentru a se familiariza cu clasa la care predau și a-și însuși experiența didactică necesară.

Profesorul care ține lecția deschisă prezintă dinaintea fiecărui membru al comisiei metodice planul de lecție, dînd în felul acesta posibilitatea să se cunoască din vreme conținutul lecției și problemele ce urmează să fie tratate. Discuțiile asupra lecției ținute încep prin prezentarea de către conducătorul ei a punctului său de vedere. Astfel, acesta explică de ce a folosit o metodă sau alta în funcție de nivelul clasei, de specialitatea elevilor etc. În continuare cei care au participat la lecție analizează modul cum a fost pregătită și s-a desfășurat aceasta, cum au fost asimilate cunoștințele de către elevi, arată ce li s-a părut bun și ce lipsuri au constatat.

În continuarea lecțiilor deschise se prezintă, de obicei, cite un referat. Subiectele referatelor sînt astfel alese încît între lecția predată și referat să existe elemente comune, care să permită discutarea lor în ansamblu. De exemplu, planul nostru prevede prezentarea unui referat cu tema „Cum organizez instruirea practică”, care va urma unei lecții avînd drept scop formarea deprinderilor. În referat se va pune accentul pe metoda instructajului introductiv și de orientare, precum și pe instructajul curent.

Comisia noastră metodică organizează cu deosebită grijă și interasistențe la lecții. A fost întocmit un program precis de

desfășurare a interasistențelor. Fiecare profesor consemnează într-un caiet personal toate observațiile asupra lecțiilor la care asistă. După ce sînt discutate în prealabil cu profesorul sau maistrul care a predat lecția respectivă, aceste observații sînt prezentate conducerii școlii. Chestiunile mai importante care se ridică cu prilejul interasistențelor se expun în cadrul ședințelor consiliului pedagogic sau ale comisiei metodice. Astfel, în cursul anului școlar trecut au fost discutate probleme privind folosirea corectă a materialului didactic și evitarea aglomerării acestuia în cadrul unei singure lecții, formularea cit mai concisă și mai clară a întrebărilor folosite pentru verificarea cunoștințelor din lecția anterioară și fixarea noilor cunoștințe etc.

Datorită interasistențelor profesorii au putut cunoaște anumite deficiențe în pregătirea elevilor pe ansamblul disciplinelor tehnice. De exemplu, profesorul de matematică participînd în anul trecut la orele de tehnologie, a observat că unii elevi cunosc în insuficiență măsură noțiunile de aritmetică necesare pentru calculele tehnologice. La lecțiile următoare el a insistat mai mult asupra acestor noțiuni și a organizat consultații pentru elevi cu privire la problemele respective.

Pe lângă comisia metodică funcționează cabinetul tehnic școlar, care pune la dispoziția cadrelor didactice documentarea tehnică și pedagogică necesară, material didactic etc. Cabinetul nostru are legătură cu cabinetele tehnice ale întreprinderilor, procurîndu-și de la acestea materiale documentare în legătură cu inovațiile și metodele de lucru avansate. În felul acesta noi ne-am procurat, de exemplu, toată documentarea în legătură cu prelucrarea celofanului, cu prelucrarea celofanului, cu noile produse de înclăiț urzeala etc.

De asemenea, cabinetul coordonează activitatea cercurilor de elevi, îndeosebi în ceea ce privește proiectarea și construcția materialului didactic. Ca urmare, cercurile au reușit să confecționeze un material foar-

te valoros: macheta unei mașini de spălat sistem „clopot”, machetele mecanismelor „Jacquard” și „Hattersley”, mecanismul de presare și aruncare pentru mașina circulară franceză, schema procesului tehnologic din filatura normală de bum-bac sistem unic și clasic, schema procesului tehnologic pentru țesături uni și vărgate etc.

Activitatea comisiei metodice a intensificat mult schimbul de experiență între pedagogi. În mod regulat cadrele didactice cu experiență mai bogată în muncă dau consultații cadrelor tinere. De asemenea au loc consfătuiri ale profesorilor de specialitate cu instructorii pentru clarificarea problemelor teoretice și tehnice care urmează a fi predate elevilor.

Toate acestea duc și la realizarea unei legături strînse între transmiterea cunoștințelor și formarea priceperilor și deprinderilor. Exercițiile explicate de profesori la tehnologie, în ora de curs sînt demonstrate de instructori în orele de practică imediat următoare, dîndu-li-se astfel ucenicilor posibilitatea să înțeleagă mai bine funcționarea mașinilor la care lucrează. De asemenea, se asigură legătura între predarea materiilor de specialitate și disciplinele de cultură tehnică.

De pildă, prindînd determinarea cantității de căldură, profesorul de fizică tehnică poate folosi exemple diferențiate în funcție de meseriile elevilor. La specialitatea țesătorie se poate calcula cu elevii, bunăoară, cantitatea de căldură necesară pentru scindarea amidonului utilizat la înclăierea urzelilor, iar la specialitatea filatori, cantitatea de căldură necesară pentru menținerea temperaturii optime de lucru într-o sală.

Considerăm că, datorită activității care se desfășoară în cadrul comisiei metodice, vom putea face în acest an școlar un pas mai departe în îmbunătățirea muncii noastre

Ing. MARIN NIȚU
Școala profesională a Uzinelor textile „30 Decembrie”-Arad

RASFOIND RAPOARTELE INSPECTORILOR

„M-am deplasat în regiunea X cu obiectivul... — așa încep mai toate rapoartele inspectorilor generali din Ministerul Învățământului și Culturii. Dar ce diversitate de probleme, câte aspecte ale muncii școlare urmează acestui început stereotip! Câtă viață, câtă frământare se ascunde în filele scrise după o chibzuită apreciere a faptelor! Spicuirile de mai jos cuprind inițiative bune luate de secțiile de învățământ și cultură în anul școlar trecut, inițiative care nu trebuie uitate, ci aplicate în continuare.

PINA LA CAPAT

„Secția de învățământ și cultură a raionului Fetești — notează într-unul din rapoartele sale tov. inspector general Sara Goldenberg — după ce a efectuat un control pe teren pe o perioadă mai lungă, sistematizează constatările într-un buletin intern. Aici este analizată munca desfășurată de școlile inspectate, sint popularizate realizările, se scot în evidență lipsurile și mai ales cauzele lor, se indică măsurile necesare pentru înlăturarea deficiențelor. Acest buletin se difuzează tuturor școlilor...“

Iată dar că secția de învățământ și cultură găsește o posibilitate în plus de a ajuta în activitate școlile din cuprinsul raionului. Procedeu constituie un bun mijloc de a valorifica în folosul tuturor școlilor constatările făcute în fiecare unitate de învățământ inspectată, reflectă preocuparea organelor de învățământ pentru generalizarea experienței înaintate. Oprindu-se și asupra aspectelor negative ale muncii, făcând analiza cauzelor care le-au determinat, secția ajută școlile (și nu numai pe cele direct vizate în buletin) să-și vadă mai bine propriile lipsuri, să ocolească tot ceea ce ar putea dăuna bunei desfășurări a muncii.

Este bine că secția de învățământ și cultură nu se oprește numai la constatări. Ea dă și soluții, recomandă măsurile ce trebuie luate pentru ca munca să se desfășoare în mod satisfăcător. Apreciem cu deosebire acest lucru pe considerentul că ajutorul nu poate fi niciodată ajutor dacă se oprește numai la semnalarea părților bune și rele ale activității și dacă nu merge la soluții.

IN AJUTORUL INSPECTORILOR

„Pentru îndrumarea și pregătirea inspectorilor metodiști raionali — scrie tov. Inspector general Paraschiva Năstase în urma unui control în regiunea Craiova — a fost bine venită organizarea seminarului din 21. II. — 1. III. a.c. în cadrul acestuia, pe lângă lecțiile teoretice, au avut loc și activități practice în școli. Cel 50 de inspec-tori metodiști din regiune care au participat la seminar au avut prilejul să-și adincească cunoștințele legate de sarcinile învățământului și să revadă unele probleme privind metodică muncii de îndrumare“.

Sintem și noi de părere că organizarea unui asemenea seminar nu poate aduce decât folos. Revederea periodică, în cadrul organizat, a problemelor muncii de îndrumare și control, a sarcinilor mai importante și chiar a celor mai puțin importante ale întregii activități școlare este necesară pentru ridicarea nivelului calitativ general al muncii inspectorilor.

Acest mijloc de ajutorare în muncă a inspectorilor raionali completează cât se poate de bine sprijinul dat de organele regionale de învățământ și cultură pe teren, la fața locului, cu ocazia controalelor pe care le efectuează.

S. P.

Inzestrat cu utilajul și uneltele necesare, noul atelier de timpărie al Școlii medii „Ion Neculce” din Capitală oferă elevilor condiții pentru o rodnică activitate practică. În fotografie: după efectuarea orelor de practică, elevii clasei a VIII-a se preocupă cu grija de întreținerea utilajelor și uneltelor.

Situația n-a fost salvată...

— Tovarășă profesoară, imi permiteți să vă însoțesc la lecție? — i se adresă cu amabilitate inspectorul.

— Cu plăcere, mormăi indispusă Profira Damian, scotocind nervoasă într-un sertar.

Cun obiectul căutat sau presupus a fi căutat refuza să se arate, își luă catalogul și cartea de chimie și se îndreptă spre clasă, în — să fim sinceri — nu tocmai plăcuta pentru ea companie a inspectorului.

„Și tocmai azi să-mi vină inspectia! Ce ghinion! Gândi profesoara în drum spre clasă, prefăcându-se că îl ascultă pe inspectorul ce-i spunea mereu câte ceva. „Cred că mi s-a înfundat”. Și, aproape imperceptibil, dădu din cap a pagubă.

„Oare chiar așa să fie?” i se lumină deodată chipul. Ochii îi scintăiau: o idee salvatoare îi încolțise în minte. Apăsă cu hotărâre pe clanța ușii de la clasă, în dreptul căreia ajunseseră între timp, și intră.

Inspectorul luă loc în fundul clasei, într-una din băncile libere. Își scoase carnetul și începu să noteze primele impresii. Curioși, copiii îl săgețau cu privirile din toate părțile. „Dacă așa îi știut că avem inspectie, așa îi învățat mai bine lecția despre amestecurile de substanțe”, gindeau unii.

— Pentru astăzi ați avut de pregătit... proprietățile substanțelor, se adresă tuturor profesoara, rotindu-și ochii peste capetele aplecate asupra cărților, a caietelor de noție.

Ca la un semn, capetele se ridicară și priviri nedumerite o aținură. În clasă, mișcare și zumzet.

— Ați avut de... repetat... proprietățile substanțelor, li se adresă profesoara din nou, apăsând voit pe cuvântul „repetat”.

„Oare crede că știm mai

bine lecția asta”, se întrebau unii. „Ce-i asta?” se gindeau ridicind din sprincene alții. Câtiva, înțelegind pe dată despre ce este vorba, deschiseră cărțile la lecția „Substanțele și proprietățile lor”. Rînd pe rînd, copiii s-au dumirit și, o dată cu aceasta, s-au liniștit. Totul va ieși bine... îi asigură din priviri profesoara.

Verificarea cunoștințelor s-a desfășurat cum s-a desfășurat. Luați pe neașteptate, copiii mai rășfoiau caietele, se mai poticneau la răspunsuri. La explicarea lecției „noi” însă — „Substanțe pure. Amestecuri de substanțe” — totul a mers strună.

A sunat. Profesoara își ia catalogul și se îndreptă spre cancelarie însoțită de inspector. E mulțumită.

Copiii respiră și ei ușurați. Au scăpat de inspectie!

— Găsesc că ne-am prezentat destul de bine, glăsuie cu înțeles un elev din banca întâia, imediat ce ușa s-a închis după inspector.

— Aș, de unde! Dacă ne întreba din adevărata noastră lecție pentru astăzi, ieșea mai bine.

— Cine? Lecția sau profesoara? — interveni rîzind un școlar cu nas obraznic.

Risează și ceilalți cu poftă.

— N-ați priceput din capul losului că inspectia a prins-o pe profesoară nepregătită pentru a preda adevărata lecție nouă? — își continuă gândurile elevul cu nas obraznic.

— Trebuie să recunoști însă că s-a „orientat” pe dată — îi luă apărarea profesoarei un binevoitor. Și situația a fost salvată.

Și profesoara credea că situația a fost salvată. Dar cum rămâne cu prestigiul pedagogului în fața elevilor, cum rămâne cu educarea micilor săi complici în spiritul cinstei și al dragostei pentru adevăr?

A. C.

SA-I AJUTAM PE COPII SA-ȘI DEZVOLTE TOATE CAPACITĂȚILE

În primele săptămâni de școală, învățătorii claselor l-a încep să-și cunoască elevii. Ei constată că, în timp ce mulți copii își îndeplinesc normal îndatoririle care se pun în fața lor, sînt și unii care întâmpină greutăți în adaptarea la regimul școlar, sînt distrași, nedisciplinați, nu știu cum să lucreze, cum să-și facă temele. La unii, intervenind și absențele inerente din cauza bolilor specifice copilăriei, se formează lacune în puținele cunoștințe asimilate. Pe măsură ce se trece mai departe cu materia, acești elevi rămîn în urmă, iar insuccesele îi descurajează.

Cei mai mulți învățători, atunci cînd întâmpină asemenea situații, caută să afle cauzele care le-au determinat și iau măsuri juste menite să le înlăture. Unele cadre didactice scotocesc însă din capul locului că toți acești copii care prezintă anumite greutăți sînt inapoi pentru învățatură în condițiile școlilor elementare de masă. Această idee este extrem de dăunătoare, deoarece la o mare parte din copii primele insuccese la învățatură se datoresc unor cauze ce pot fi descoperite cu ușurință și înlăturate de către învățător însuși. Astfel, printre elevii care întâmpină dificultăți se întîlnesc de multe ori copii anemici sau care nu se odihnesc îndeajuns. În aceste cazuri este suficient să se ia măsuri pentru întărirea organismului și organizarea odihnei. Treptat acești copii se vor încadra în ritmul normal de activitate, obținînd succese la învățatură. Alți copii, îndeobște cei care au fost alintați în familie, prezintă greutăți deoarece sînt distrași, neatenți, se joacă în timpul lecției etc. Aici efortul învățătorului trebuie să se îndrepte spre atragerea acestor copii în activitatea comună a colectivului, spre dezvoltarea intereselor lor pentru munca școlară, spre îndrumarea părinților.

Există în școlile elementare și o serie de copii care prezintă greutăți constante în însușirea cunoștințelor datorită unor deficiențe organice. Bănădușii unii scriu greșit după dictare. În asemenea cazuri este vorba adesea de un auz slab (hipoacuzie). Pentru astfel de copii există școlile speciale de hipocuzici, unde au la dispoziție o aparată specială electroacustică care le mărește acuitatea auditivă. Alții citesc prost pentru că vederea le este puțin slăbită. Locul lor este în școlile speciale de ambliopi, unde învață avînd la îndemînă lupe, manuale cu litere foarte mari, un iluminat special al clasei.

Alții datorită unor tulburări ale activității nervoase superioare, prezintă un tablou clinico-pedagogic deosebit. Pentru ei sînt caracteristice tulburarea proceselor de gîndire, a capacității de analiză, sinteză și generalizare, scăderea puterii de muncă a celulei nervoase, slăbirea proceselor nervoase de bază (excitație și inhibiție) și, în sfîrșit, slaba dezvoltare a celui de al doilea sistem de semnalizare (limbaj nedezvoltat, deficitar). Aceștia sînt copii inapoiți mintal. Ei prezintă adesea și tulburări motrice, sînt instabili, au mișcări necoordonate. De asemenea percepțiile lor sînt incelnite, dezordonate, ei prezintă greutăți de orientare în realitatea inconjurătoare. Memoria lor este mecanică, slabă, și adesea nu pot reproduce ceea ce au văzut. Nu înțeleg sensul cuvintelor, pronunță greșit. Mulți sînt lipsiți de a-

tenție. În vreme ce la unii domină procesele de excitație (instabilitate, impulsivitate, neliniște), la alții, dimpotrivă, domină cele de inhibiție (apatie, indiferență, reacții slabe chiar la excitanți puternici). În ceea ce privește activitatea școlară, inapoiții mintal nu citesc corect, literalizează, silabisesc, nu înțeleg sensul celor citite, citesc pe ghicite. Prezintă, de asemenea, tulburări în grafism, confundă literele cu sunetele asemănătoare, nu pot analiza structura fonetică a cuvîntului ce urmează a fi scris. Cele mai mari greutăți ei le întâmpină însă la aritmetică. Calculează mecanic, au noțiuni imprecise despre operațiile aritmetice. În general, ei nu pot trece dincolo de formele concrete ale gîndirii.

Învățătorul care are în clasă asemenea copii are datoria de a-i studia cu luare aminte și, întocmindu-le o amplă caracterizare pedagogică, să-l trimită comisiei de diagnostic și triere pentru cercetare, diagnosticare și repartizarea la o școală corespunzătoare.

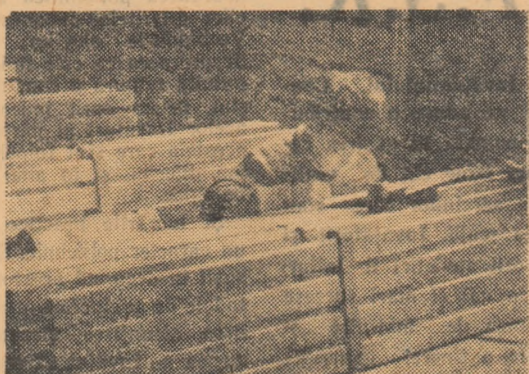
În concluzie subliniem că selecționarea nejudicioasă, superficială și trimiterea copiilor cu posibilități intelectuale normale la școlile ajutătoare este o greșeală gravă, știut fiind că, pentru astfel de copii, aceste școli constituie o adevărată frînă. Răspunderea pentru o asemenea măsură dăunătoare din punct de vedere pedagogic cade integral asupra învățătorului.

Sprijinirea copiilor pentru a-și dezvolta toate capacitățile, depistarea la vreme, observarea și studierea insucceselor la învățatură care au cauze temporare, trecătoare și înlăturarea lor, ca și justa triere a inapoiților mintal și trimiterea lor în fața comisiilor interregionale de diagnostic și triere în vederea examinării și recomandării pentru școlile ajutătoare reprezintă pentru învățători o sarcină importantă, care trebuie îndeplinită cu un accentuat simț de răspundere.

EMIL FEDER

directorul Școlii ajutătoare din București

Rezultatele concursului de fotografii

A. HAȘHASIAN: Sîlniță

Comisia concursului de fotografii și fotoreportaje pe teme legate de viața școlii, organizat de gazeta noastră, a stabilit următoarele premii:

PREMIUL I: Aram Hașhasian, învățător, București (pentru fotografiile: „Inspectie”, „Ne pregătim singuri mîncarea”, „Sîlniță”, „Prieten”, „Dorință”).

PREMIUL II: Paraschiva Postolache, asistent universitar, București (pentru fotografiile: „Fotografal amator”, „Activitate practică”).

— Antoniu Neuhold, profesor, Timișoara (pentru fotografiile: „Experimentarea inovației”, „Antrenament”).

PREMIUL III: Gleb Stănic, învățător, București (pentru tematica variată oglindită în fotografiile prezentate).

O parte din fotografiile prezentate la concursul nostru au fost publicate în numerele 526, 527 și 528 ale gazetei. Vom continua să publicăm din lucrările premiate și prezentate la concurs.

P A C E A

dorința tuturor popoarelor

Timp de treisprezece zile, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, a fost oaspetele președintelui S.U.A. D. Eisenhower. Și acum atenția întregii lumi este îndreptată asupra acestui eveniment de uriașă însemnătate în istoria relațiilor internaționale. Fiecare cuvântare, fiecare întâlnire a tovarășului Hrușciov cu muncitori, fermieri, sau oameni de afaceri, a fost urmărită cu interes, cu speranță.

Încă de la anunțarea vizitelor reciproce ale șefilor guvernelor U.R.S.S. și S.U.A. popoarele lumii au privit cu încredere plecarea lui N. S. Hrușciov în America. Vizita marelui om de stat sovietic în S.U.A. corespunde năzuințelor de pace, de prietenie și coexistență pașnică ale popoarelor. Calea tratativilor în locui politicii de pe poziții de forță este astăzi și va fi întotdeauna calea cea mai rezonabilă în rezolvarea problemelor internaționale. Un nou război — în condițiile în care există mijloace uriașe de distrugere în masă — ar fi fatal pentru întreaga omenire.

De-a lungul întregii sale călătorii în S.U.A., tovarășul Hrușciov a dus solia poporului sovietic, o solie de pace și prietenie. „Unica orientare justă — a spus șeful guvernului sovietic adresându-se poporului american la posturile de televiziune — o constituie lichidarea războiului rece, întărirea păcii”. Și lucrul acesta îl dorește și marea majoritate a americanilor „Americani — a spus tovarășul Hrușciov la conferința de presă de la Clubul Național al Presei din Washington — ca și oamenii sovietici, doresc un singur lucru — pacea, preintimpinarea unui nou război”. Iată de ce cu fiecare pleoară în favoarea păcii, cu fiecare acțiune și propunere concretă în vederea asigurării unei păci trainice făcută în numele poporului sovietic, americanii și-au dat seama de sinceritatea soliei pe care o aduce oaspetele sovietic. Și mulți, foarte mulți dintre acei care se lăsaseră influențați de partenerii „războiului rece” au întins o mână caldă, prietenească conducătorului sovietic. Zecile de mii de oameni au primit cu entuziasm delegația sovietică în orașele prin care a trecut. Este aceasta într-adevăr un lucru bun, pozitiv.

Vizita tovarășului Hrușciov a demonstrat din nou că Uniunea Sovietică este o consecvență militantă pentru pace și că ea depune toate eforturile pentru promovarea păcii în lume. În fața Organizației Națiunilor Unite, tovarășul Hrușciov a propus un plan realist, mareș, cu privire la dezarmarea generală și totală. „Să lichidăm complet toate forțele armate — a spus N. S. Hrușciov telespectatorilor americani sintetizând propunerile sovietice — să distrugem toate tipurile de armament, inclusiv armele atomice, cu hidrogen și armele rachetă, să lăsăm

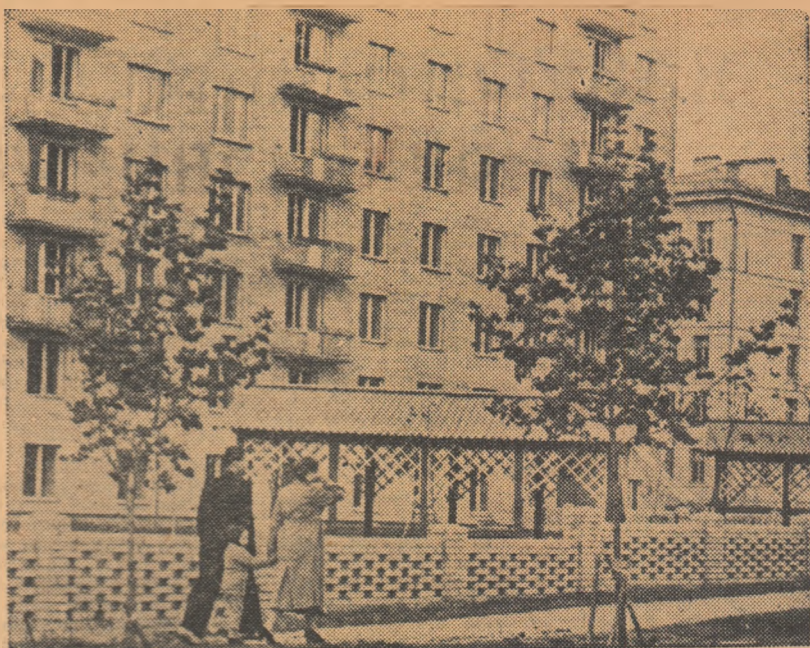
statelor doar contingente de poliție, strict limitate, înzestrate cu armament ușor de infanterie”. Ce poate să fie mai mareș decât vremea în care tunurile se vor transforma în tractoare, în care fondurile destinate pentru cheltuieli militare vor fi folosite pentru ridicarea bunăstării poporului, în care nimeni nu va mai învăța să minuiască armele!

Încrederea popoarelor în utilitatea și eficacitatea călătoriei tovarășului Hrușciov în S.U.A. a fost pe deplin îndreptățită. Rezultatele vizitei și ale convorbirilor cu președintele Eisenhower la Camp David au fost primite cu multă satisfacție. Comunicatul comun sovieto-american asupra convorbirilor celor doi șefi de guverne a relevat caracterul sincer și deschis al schimbului de păreri. Ele au inaugurat o nouă etapă în relațiile internaționale, au deschis perspective noi, largi, în favoarea lichidării complete a politicii „de pe poziții de forță” și a instaurării unui climat de colaborare și încredere reciprocă. „Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și președintele Statelor Unite — se spune în comunicat — au căzut de acord că toate problemele internaționale nereglementate trebuie să fie rezolvate nu prin folosirea forței, ci prin mijloace pașnice, prin tratative”. Cei doi conducători de state au discutat problemele vitale ce stau azi în fața omenirii. Comunicatul subliniază că problema cea mai importantă care se pune în fața omenirii este problema dezarmării și că cele două guverne vor depune toate eforturile pentru a ajunge la o soluționare constructivă a acestei probleme. De asemenea, în cadrul convorbirilor s-a ajuns la înțelegerea, cu condiția ca celelalte părți direct interesate să fie de acord cu aceasta, ca să se reia tratativele în problema Berlinului și s-a căzut de acord asupra faptului că o întâlnire la cel mai înalt nivel este necesară și utilă.

Atmosfera de încordare internațională a început să se destindă. Există un bun început. Dar acest început trebuie dus mai departe. Și el trebuie dus nu numai de Uniunea Sovietică, ci și de Statele Unite și de toate celelalte state ale lumii. „Din partea noastră — a spus tovarășul N. S. Hrușciov la mingul oamenilor muncii de la Moscova — vom face totul pentru ca acul barometrelui să nu incline înspre furtună și nici chiar spre variabil, ci să arate timp frumos”.

Poporul român — militant activ în frontul păcii — depune toate eforturile pentru slăbirea încordării internaționale, pentru coexistență pașnică. El sprijină din plin acțiunile guvernului și poporului sovietic pentru că ele slujesc pacea lumii.

Timp frumos — aceasta este dorința tuturor.

Noua școală construită în cel de-al 18-lea cartier din sud-vestul Moscovei

Pe o largă bază politehnică

În zilele noastre se pot întâlni tot mai rar în agricultură oameni care să fie numai combaineri, numai tractoriști, numai conducători de treierătoare. Acum a devenit tipică figura mecanizatorului capabil să conducă câteva mașini diferite, a omului cu o calificare înaltă, care poate îndeplini lucrări de lăcătușerie, de montaj, de strungărie, care știe să repare utilajele cele mai diferite.

Ținând seama de aceasta, pedagogii de la Școala medie din Pavliș, regiunea Kirovograd, au desfășurat în ultimii trei ani o experiență privitoare la pregătirea multilaterală a elevilor pentru producție. Ne-am străduit să le dăm elevilor priceperi și deprinderi variate, să-i familiarizăm cu specialități diferite.

Datorită faptului că au frecventat numeroasele cercuri tehnice existente în școala noastră, elevii au învățat să lucreze la strung și la alezor, să prelucereze metalul cu unelte de lăcătușerie, să îngrijească culturi cerealiere și tehnice, pomi fructiferi, să îngrijească animalele. Pe baza aceasta am putut trece, în anul 1956, la realizarea experienței noastre cu elevii clasei a VIII-a.

Am alcătuit programa cunoștințelor teoretice referitoare la munca în producție. Această programă a cuprins un curs privitor la bazele producției, precum și cunoștințe privind tehnica și tehnologia proceselor de producție. Cursul bazele producției prevedea o scurtă caracterizare a energiei, a metalurgiei, a construcției de mașini, a industriei chimice, a construcțiilor, a culturii plantelor, a zootehniei. De asemenea, elevii au studiat materialele care sînt supuse prelucrării, utilajele, procesele de producție.

Familiarizarea teoretică a elevilor cu bazele producției a fost orientată spre înarmarea lor cu un larg orizont de cunoștințe politehnice. Ne-am străduit să le arătăm ceea ce este comun în diferite ramuri ale producției, îndeosebi ceea ce este comun în tehnică. Generalizările teoretice s-au sprijinit pe acele amănunte ale muncii pe care elevii le-au cunoscut din practică.

În decurs de 3 ani — adică în clasele a VIII-a, a IX-a și a X-a — elevii au făcut în mod sistematic excursii în întreprinderi. Acestea au urmărit în primul rînd familiarizarea lor cu tehnica și procesele de producție caracteristice ramurii de producție date.

O trăsătură importantă a muncii noastre în această privință a fost abordarea politehnică a caracteristicilor diferitelor fenomene și procese. Vîrbindu-le elevilor, de exemplu, despre ceea ce este tipic pentru o anumită ramură a construcției de mașini, ne-am oprit îndeosebi asupra acelor trăsături și particularități ale acestora care sînt folosite, într-o formă diferită, și în alte procese tehnologice.

Și lucrările practice au îmbrăcat un caracter politehnic. Elevii și-au însușit în decursul acestor trei ani metodele de prelucrare a metalelor (pilirea, strunjirea, alezarea). De asemenea au învățat să repare mecanis-

me, au confecționat utilaj de lăcătușărie, instrumente de măsurare etc.

În clasa a VIII-a elevii au studiat combina. În timpul vacanței de vară ei au lucrat ca ajutoari de combaineri. Cu acest prilej au învățat cum funcționează motorul cu ardere internă.

În clasa a IX-a elevii au studiat construcția motorului Diesel, iar elevii tractorului folosit pentru lucrările din livezi și grădini. În timpul vacanței de vară ei au lucrat timp de 8—12 zile ca ajutoari de tractoriști pe ogoare și la ferme. De asemenea, toți elevii au învățat să conducă automobilul. În clasa a X-a elevii au studiat un curs de electrotehnică și au efectuat lucrări practice de montaj și lăcătușărie.

Electrotehnica a fost studiată în strînsă legătură cu procesele tehnologice. Astfel, elevii au construit și înșis un generator de curent alternativ de putere mijlocie. Au efectuat de asemenea lucrări la instalațiile electrice ale tractorului, automobilului, motocicletei, combinei etc.

Cît timp a fost consacrat acestor activități?

În clasa a IX-a, de exemplu, lucrările practice au durat 55 de zile (35 în timpul vacanței și 20 în cursul anului școlar). Elevii au lucrat timp de 10 zile ca ajutoari de tractoriști iar elevii au lucrat 3—4 zile cu tractorul folosit în livadă și grădină iar în celelalte 6—7 zile și-au perfecționat priceperile și deprinderile de conducere a motorului cu ardere internă și a motocicletei. Timp de 8 zile toți elevii au condus automobilul, 7 zile au fost ocupate cu pregătirea nutrețului și cu mîlgerea vacilor, 9 zile s-a lucrat în atelierul mecanic ale stațiilor de reparare a tractoarelor. Pe lângă aceasta, elevii au efectuat timp de 5 zile lucrări de montaj electric, au îngrijit pomii fructiferi din livada colhozului timp de 3 zile și alte 3 zile au lucrat la culturile de fructe și legume și în pepinieră. Timp de 5 zile, elevii au participat la munca desfășurată în întreprinderea intercolhoznică pentru fabricarea țiglei, a cărămizilor și a blocurilor de beton armat. Tot colectivul a lucrat 3 zile pentru utilizarea clădirilor administrative și culturale-sociale și, în sfîrșit, timp de 2 zile elevii au lucrat în atelierul de tâmplărie, iar elevii în cele de croitorie.

Iată și rezultatele. Toți cei 45 de elevi care au absolvit școala în anul 1959 au dobîndit specialitatea de mecanizator cu profil larg pentru producția colhoznică. 9 dintre ei au intrat în instituțiile de învățămînt superior și în instituțiile medii speciale, 3 s-au îndreptat spre institutele tehnice. Ceilalți 33 au început să lucreze în producție îndată după terminarea școlii.

Viața cere o atitudine chibzuită, creatoare, față de formele și metodele pregătirii tineretului pentru muncă. Instruirea în producție trebuie organizată pe o largă bază politehnică, pentru a da elevilor priceperi și deprinderi care să le îngăduie o participare activă, multilaterală, la munca în producție.

V. SUHOMLINSKI

profesor emerit, membru corespondent al Academiei de științe pedagogice a R.S.F.S.R.

Congresul cadrelor didactice din R.S.F.S.R.

Consiliul de Miniștri al R.S.F.S.R. a adoptat o hotărîre cu privire la convocarea unui Congres al cadrelor didactice pe întreaga republică. Congresul, la care vor participa 1200 de învățători și profesori, va avea loc în ianuarie 1960, la Moscova. Cu acest prilej se va organiza o expoziție care va în-

fățișa realizările școlilor în ridicarea nivelului activității instructiv-educative, în pregătirea elevilor pentru viață, pentru muncă.

Mobilizînd masele de pedagogi la o muncă plină de devotament pentru îndeplinirea directivelor Partidului Comunist și Guvernului Sovietic cu privire la reorgani-

zarea învățămîntului. Congresul va aduce o contribuție însemnată la găsirea celor mai bune căi de realizare a sarcinilor care stau în fața școlii. Învățătorii și profesorii sovietici îl întîmpină cu noi și mari succese în munca de instruire și educare a tinerei generații.